

100 LET PROSTOVOLJNEGA GASILSKEGA DRUŠTVA HOTEDRŠICA

GASILSKI DOM

LOGATEC

d 61

PGD HOTE DRŠICA

100 let

614.842(497.4 Hotedršica) (

0053998

KNJIZNICA LOGATEC

COBISS S

*Huda ura ne sprašuje,
udari, useka, ustrahuje.
A kadar se zgodi ta dan,
lepo je, če v nesreči nisi sam.*

(F. Čuk)

Zbornik je izdalo Prostovoljno gasilsko društvo Hotedršica ob
praznovanju 100-letnice ustanovitve društva.

Gradivo zbrala in uredila: Francka Čuk

Obdelava slik in oblikovanje: Brigita Eržen

Lektor: Sabina Jeraj

Fotograf: Robert Lukan

Tisk: Etiketa, tiskarna, d.d., Žiri
www.etiketa.si

Tiskano: 400 izvodov

Julij, 2005

100 LET PGD HOTEDRŠICA

Spoštovane gasilke, gasilci, mladi gasilci ter vsi prijatelji gasilstva! Pred Vami je celovit zapis delovanja Prostovoljnega gasilskega društva Hotedršica v vseh težkih, uspešnih in manj uspešnih časih delovanja.

Ko so se pred stotimi leti hotenjski možje organizirano postavili v bran rdečemu petelinu in drugim nesrečam v vasi in okolici, gotovo niso slutili, da so postavili kvalitetne temelje našega prostovoljnega gasilstva, ki še vedno uspešno deluje in se krepi v strokovno in odgov-

orno humanitarno dejavnost. Ob letošnjem visokem jubileju naj se zato v imenu upravnega odbora in v lastnem imenu zahvalim vsem gasilcem in gasilkam, krajanom in prijateljem gasilstva, ki so v vsem tem dolgem obdobju tako strokovno kakor tudi finančno skrbeli, da je društvo lahko delovalo, se ves ta čas primerno opremjalo ter skrbelo za urejen gasilski dom.

Upam, da bomo uspešno delovali še naprej, saj nam je po premišljenem delu sedanjega in prejšnjega upravnega odbora uspelo nabaviti novo gasilsko vozilo GVV1, pa tudi sedanja sestava društva, v katerem je veliko mladih, vliva upanje, da je še vedno veliko tistih, ki so pripravljeni sočloveku priskočiti na pomoč v nesreči.

Vsekakor si želim, da bi država in lokalna skupnost v bodoče našli primeren način financiranja nabave opreme in delovanja društva, kajti neresno bi bilo ta veliki potencial prostovoljnega gasilstva popolnoma prepustiti lastni iznajdljivosti in dobrosrčnosti krajanov.

Naj na koncu zaželim vsem gasilcem in gasilkam veliko strokovnega in kvalitetnega izobraževanja, resnega dela v društvu, čim manj hudih nesreč ter veliko zadovoljnih uric v gasilskih vrstah. Vsem ostalim društvom v vasi pa želim veliko ustvarjalnega sodelovanja za dobrobit kraja in krajanov.

Z gasilskim pozdravom: »Na pomoč!«

Predsednik PGD Hotedršica:
Drago TRPIN

100 LET USPEŠNEGA DELOVANJA

Okrogle obletnice v ljudeh vedno vzbujajo spomine. Včasih so prijetni, drugič grenki, takšni pač, kot je življenje. Tudi ob obletnici PGD Hotedršica je tako. Želimo praznovati jubilej, se spomniti začetkov društva in stoletnih aktivnosti. Jubileji so vedno priložnost, da se ustavimo, da predahnemo, se ozremo po prehojeni poti. Je čas, da se zapiše in pove, kaj je bilo storjeno, koliko dobrega in grenkega smo doživeli in da se ozremo v prihodnost. Prevzem vašega novega gasilskega vozila pa tako praznovanje še požlahtni. Z izdajo kronike se boste oddolžili predhodnikom za njihovo humano in požrtvovalno prostovoljno delo.

Rdeči petelin velikokrat odene v sivino in črnino prebivalce naše domovine. V težak položaj jih potisnejo tudi naravne nesreče: poplave, plazovi, potresi ... Tudi v Hotedršici je tako. Težko je ozdraviti človeške rane, ki jih povzroča nesreča. Mnoge zaceli le čas. 100 let aktivnega in neprekinjenega dela PGD Hotedršica ne pomeni le častitljivega jubileja, temveč dokazuje, da je pripravljenost priskočiti na pomoč ob kakršnih koli nesrečnih okoliščinah ali naravnih ujmah tista vrednota, ki se je vse do današnjih dni v svoji izvirni podobi ohranila tudi v Hotedršici. Kolikšna je vrednost nesebične in kar najhitreje pomoči, ki jo nudijo požrtvovalni člani gasilskega društva, se pravzaprav zavemo šele takrat, ko bodisi nas same ali koga izmed naših bližnjih prizadene takšna ali drugačna nesreča. Nesreča pa žal nikoli ne počiva.

Praznovanje visokega jubileja nikakor ni zgolj priložnost obuditi spomin na prehojeno stoletno pot, ki so jo s številnimi aktivnostmi in pogumnimi dejanji tlakovali vaši pradedje, dedje in očetje, temveč pomeni izziv tako sedanjim kot prihodnjim generacijam, da v bistveno zahtevnejših družbeno-ekonomskih okoliščinah ohranijo pripravljenost priskočiti sočloveku na pomoč.

V imenu Gasilske zveze Logatec in v svojem imenu iskreno čestitam vsem gasilkam in gasilcem ter krajanom Hotedršice ob 100-letnici uspešnega delovanja društva. Zahvaljujem se vam za požrtvovalno in nesebično delo, z željo, da z zavzetim delom nadaljujete tudi v prihodnje.

Marinka CEMPRE TURK,
predsednica GZ Logatec

Človeštvo skozi celotno dobo razvoja in obstoja spremljajo večje in manjše nesreče. Iz zgodovine vemo, da se je človek vsem izzivom uspešno upiral in da je iskal razne oblike, kako in na kakšen, tudi organiziran način, ob mnogih katastrofah nuditi prijatelju, sosеду ali znancu primerno pomoč in tudi varnost. Prav gotovo je bil to tudi povod, da so se pred skoraj 150 leti v naši lepi deželi pričela organizirano ustanavljati prostovoljna gasilska društva, ki so predvsem v prvem obdobju imela nalogo varovati naselja pred ognjem in nuditi vsesplošno pomoč pri požarih. Danes imajo v sodobni in tehnično razviti družbi prostovoljna gasilska društva pri organiziranju in izvajanju zaščite in reševanja zelo pomembno in odgovorno nalogo. Sodobna razpoložljiva tehnična sredstva jim nudijo možnost uspešne pripravljenosti; a za to potrebujejo tudi mnoga sredstva in veliko svojega prostega časa za organiziranje in usposabljanje. Tako dobro organizirana in usposobljena gasilska društva na prostovoljni osnovi so vzor združeni Evropi.

Prostovoljno gasilsko društvo Hotedršica je bilo prav gotovo na pobudo samih občanov ustanovljeno pred 100 leti. V tem obdobju je bilo aktivno udeleženo v mnogih akcijah, s svojimi člani je nudilo prvo in najnujnejšo pomoč v mnogih nesrečah, ki so Hotedršico prizadele v tem obdobju. S svojimi delavnimi člani je nudilo kraju in posameznim zaselkom v vsakem času potrebno pomoč. Tudi občani so znali ceniti in spoštovati njihovo delo. S skupnimi močmi so uspeli zbrati potrebna sredstva za nakup opreme in zagotavljanje potrebnih hrambenih in vadbenih prostorov. Skozi vse svoje delovanje je bilo gasilsko društvo središče dogajanja, razvoja, kulture in prijateljstva v Hotedršici. Danes Hotedršico krasi lep, urejen in negovan gasilski dom, v katerem se organizirano in pod strokovnim vodstvom zbirajo mlade in starejše generacije gasilcev, da si naberejo potrebnega znanja in se urijo v pripravljenosti za morebitno posredovanje ob elementarni nesreči. Dodatna spodbuda pa je novo, sodobno gasilsko vozilo, ki je bilo nabavljeno ob velikem sodelovanju občanov in angažiranju samega vodstva društva prav ob praznovanju častitljive obletnice delovanja.

Ob priliki praznovanja 100. obletnice uspešnega delovanja društva se v imenu Občine Logatec zahvaljujem vsem njegovim članom za uspešno sodelovanje in posredovanje pri nesrečah. V prihodnje pa želim dobro in uspešno delo in čim manj posredovanja v akcijah.

Iskrene čestitke ob 100-letnici uspešnega delovanja.

Župan:
Janez NAGODE

CENJENE BRALKE, SPOŠTOVANI BRALCI!

Pred vami je zbrano prgišče besed in slik, s katerimi je v jubilejni venec spletena zgodovina Prostovoljnega gasilskega društva Hotedršica. Pred seboj imate stoletno zgodbo iz življenja hotenjskega gasilstva, delček preteklosti, ki smo ga uspeli poiskati in zapisati. Vsega se na teh nekaj straneh z besedo pravzaprav ne da povedati in prikazati. Upam, da boste lahko razbrali, koliko odpovedovanja, žrtvovanja, tegob in stisk je bilo potrebnih, da so zvesti člani društva popeljali gasilstvo na pot njegovega poslanstva, to je pomagati ljudem v nesreči.

Da je nastal ta zbornik, je bilo potrebno marsikaj postoriti in pri tem ni manjkalo težav. Brskala in iskala sem po arhivu, ki se ga je žal nekaj že izgubilo, zato je bilo potrebno poiskati ustno izročilo. Zbirala sem stare fotografije, posneti je bilo potrebno nove. Imela sem srečo, da sem našla veliko ljudi, ki so bili pripravljeni sodelovati, zato se vsem zahvaljujem. Z informacijami in slikami so mi pomagali starejši vaščani, pa tudi člani gasilskega društva, ki so navedeni na koncu tega zbornika. Posebna zahvala gre gasilskemu veteranu Jožetu Nagodetu, saj mi je za nekaj časa odstopil svoje osebne zapise iz življenja vasi v preteklosti. Pri pisanju kronike društva mi je pomagala tudi Mateja Zelenc, ki je zbrala podatke o gasilskih dogodkih od leta 1980 dalje, za pomoč pri tekočih zadevah je poskrbel tajnik društva Boštjan Rupnik, pisanje zbornika pa je z aktivnim sodelovanjem redno spremljal moj mož Janez Čuk. Brez pomoči teh ljudi bi bil zbornik nepopoln in siromašen.

Upam, da bo zbornik tudi delček prispevka k zgodovini Hotedršice. Morda boste našli v njem nepravilno naveden podatek ali ugotovili nekaj, kar ni zapisano, pa bi moralo biti. Prepričana pa sem, da boste z branjem zadovoljni in se boste razveselili obrazov ljudi, ki ste jih nekoč poznali. Preberite, presodite in mi to, prosim, tudi iskreno povejte.

Avtorica:
Francka Čuk

KJE SMO DOMA?

*Kjer objame te pogled zvonika
cerkve svet`ga Janeza Krstnika
in Barbara je zvest stražar,
a Javornik mogočni poglavar*

Hotedršica je ena izmed lepših notranjskih vasi,; tako jo namreč ocenjujejo poznavalci. Naključni obiskovalec pa ugotavlja, da je vas zanimiva. Leži v majhni dolini na zahodnem delu Notranjske, ob cesti z imenom Keltika, ki povezuje Logatec in Idrijo. Nahaja se na nadmorski višini 545 m, na prelomnici kraškega in predalpskega sveta. Ima posebno podnebje, ki prinaša veliko padavin ter mrzle in dolge zime. Središče vasi je ob potoku Hotenjka, kjer stoji farna cerkev sv. Janeza Krstnika. Okrog vasi so raztreseni zaselki: na severovzhodu Hotenjske Žibrše, na vzhodu Ravnik in na širokem jugozahodnem področju Novi Svet. Pogled se človeku spočije na obronkih Trnovskega gozda na zahodni strani vasi.

Ko se napotimo po poti iz Hotedršice v Žibrše, hodimo po Zeleni dolini, katere ime je zaznamovala izrazita barva smrek. V Žibršah zbiramo pitno vodo. Tam izvira tudi potok Hotenjka. Ob poti proti Medvedjemu Brdu leži Žejna

dolina, ki slovi po bogastvu močvirskih rastlin, tudi mesojedih. Na Ravniku stoji vrh hriba cerkev sv. Barbare, ki je v času turških vdorov služila kot varno pribežališče. V cerkvi je levi stranski oltar posvečen svetniku Florijanu, ki je zavetnik gasilcev. Novi Svet je prava zakladnica gozdov, v katerih se skrivajo večja in manjša kraška brezna.

Prvič je ime vasi zapisano v starih cerkvenih knjigah iz leta 506. Tudi razporeditev ulice ob potoku kaže, da so bile tam naselbine že v 6. stoletju. Ime vasi naj bi po prvi varianti izhajalo kot izpeljanka iz besed Hotimir

Hotedršica

(karantanski knez) in dražica (dolina), po drugi varianti pa naj bi ta prostor naselili prebivalci iz Hoteje, strme grape na Primorskem. Hotedršica je nekoč slovela kot lepo in bogato naselje, pravi razcvet pa ji je dala Rapalska pogodba in z njo državna meja med Italijo in Jugoslavijo tik za vasjo. Druga svetovna vojna je povzročila težko razdejanje in zmanjšanje števila prebivalcev v sami vasi s 619 (leta 1937) na 413 (leta 1970). V vasi je bil rojen pisatelj Ivan Albrecht, radi pa se pohvalimo, da je bil tu rojen oče arhitekta Jožeta Plečnika, ki je zato rad obiskoval svoje sorodnike in Hotedršico.

Hotedršica ima mnoge znamenitosti. Prav zaradi njih je bila vključena v državni projekt z naslovom Po poteh naravne in kulturne dediščine.

Navedeni projekt nam je s pomočjo nekaterih hotenjskih zagnancev podaril turistično pot, ki obiskovalca popelje na ogled znamenitosti vasi in njenega izročila. Turistični ogled se začne pri črni kuhinji, nato vodi po poti ob potoku, kjer so še vedno ohranjeni sledovi klasične notranjske ulice in kjer se vodiči v šali radi pohvalijo, da ima vas tudi »tromostovje«. V vaškem jedru stoji cerkev sv. Janeza Krstnika s Plečnikovim stopniščem pred vhodom ter kipom svetnika Janeza Nepomuka na drugi strani trga. Turistična pot nadalje pelje mimo pokopališča iz I. svetovne vojne do zemljank in zbirke starih predmetov. Posebnost vasi so tudi maloštevilni, vendar dobro ohranjeni notranjski kozolci, največjo znamenitost Hotedršice pa predstavlja Tomažinov mlin, ki je zgrajen točno nad kraškim

breznom in še vedno melje moko. Voda v mlin priteče po potoku, odteče pa v kraško brezno pod zgradbo.

Vas skupaj z zaselki šteje 714 prebivalcev. Velika večina vaščanov je zaposlena v bolj ali manj oddaljenih krajih, od Ljubljane, Logatca, Cerknice in Postojne do Idrije, del prebivalstva se preživlja s kmetijstvom, nekaj pa je tudi samostojnih podjetnikov. Varstvo za najmlajše krajanke nudi VVZ Kurirček, enota Hotedršica, prve šolske

izkušnje si šolarji štiri leta pridobivajo v Podružnični osnovni šoli Hotedršica, nato pa obiskujejo osnovno šolo Tabor v Gorenjem Logatcu. V vasi imamo še trgovino, gostilno, pošto in knjižnico. Gospod župnik Srečko Turk vodi župnijo sv. Janeza Krstnika, v kateri delujeta dva pevska zbora (mešani in otroški zbor) in župnijska Karitas. Poleg gasilskega društva v vasi delujejo še športno društvo, kulturno-turistično društvo, lovska družina in moški pevski zbor.

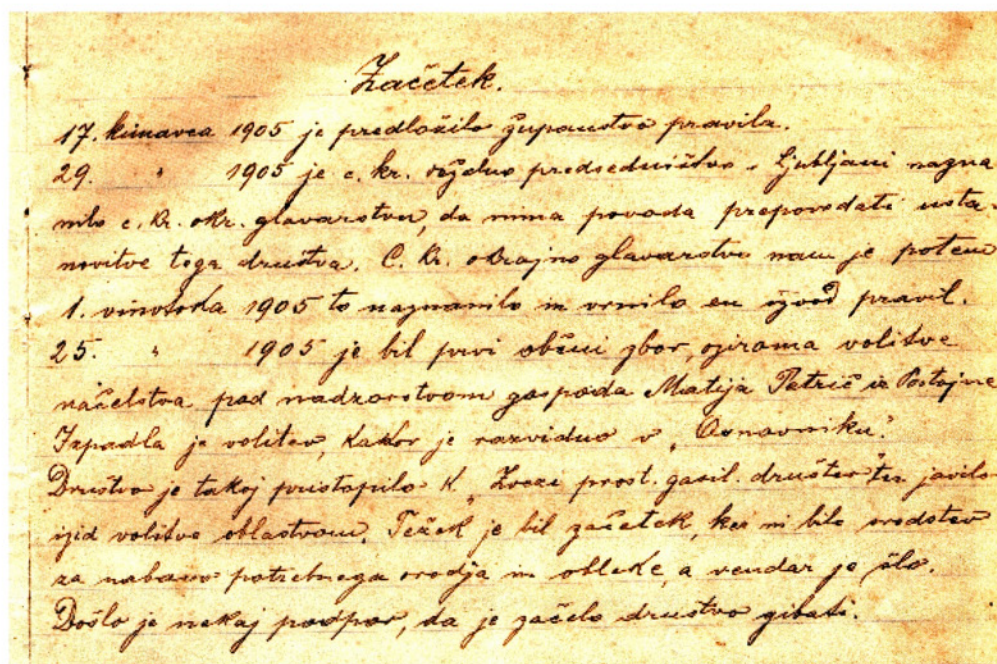

Mlin in pogled na mlinska kolesa. Voda v mlin priteče, odteče pa v kraško brezno pod zgradbo.

ZGODOVINA PROSTOVOLJNEGA GASILSKEGA DRUŠTVA HOTEDRŠICA

Odkar si človek zida hišo, postavlja domačijo ter ustvarja dom zase in za svojo družino obstaja skrb, kako te dragocenosti obvarovati in ohraniti. V človeka je vsajena posebna lastnost, to je človeškost, ki nas opozarja, da na svetu nismo sami, da živimo skupaj z

na različne načine, primerne prostoru in času. Hotedršica je doživela pravo katastrofo 24. oktobra 1866, ko je začel goreti Kožarjev kozolec. Veter je požar razširil, zgorela sta cerkev in velik del vasi. Potrebno je bilo dosti truda in moči, da se je vas obnovila in okrepila. Leta 1881 je tedanji cesar

»Težak je bil začetek, ker ni bilo sredstev za nabavo potrebnega orodja in obleke, a vendar je šlo. Došlo je nekaj podpor, da je društvo začelo gibati.« Tako je leta 1905 na prvo stran kronike zapisal prvi tajnik društva, nadučitelj Ivan Bezeljak.

drugimi tudi v nesreči. Požar je že od nekdanj ogrožal naravo, ljudi, živali in premoženje. Lesene hiše, krite s slamo, so bile za ogenj prava poslastica. Požari so se vrstili, ljudje pa so si pomagali

Avstroogrske Franc Jožef izdal prav posebna pravila z naslovom »Postava o gasilskih stražah«. Tako so se začele ustanavljati požarne brambe in požarne straže. »Ognjegasci« so najprej delovali

Ustanovitelji prostovoljnega gasilskega društva v prvih uniformah.

v večjih krajih, kasneje tudi po vaseh.

Rodilo se je leto 1905, ko se je v naši vasi zbralo nekaj moških, ki so ustanovili PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO HOTEDRŠICA.

V mesecu septembru tega leta so pripravili vso potrebno dokumentacijo za županstvo in okrajno glavarstvo. 25. oktobra je bil v prostorih Vavknovega hleva sklican prvi občni zbor, na katerem so izvedli tudi volitve. Za prvega načelnika je bil izvoljen Ivan Petkovšek, po domače Habjan, ki je dolgo ostal zvest gasilskemu poslanstvu, za podnačelnika pa so izvolili Josipa Korčeta. Oba pionirja gasilstva na Hotenjskem sta življenje društva podpirala s svojim delom in denarjem. Društvo je takoj pristopilo k tedanji

Zvezi prostovoljnih gasilskih društev. Ker je bilo denarja malo, so bili prisiljeni začeti z zbiranjem sredstev, da so lahko nabavili opremo in obleke.

GASILSTVO SE RODI NA MOČNIH TEMELJIH VASI

V ztrajno in potrpežljivo so začeli delovati in s pomočjo raznih prireditev, iger in veselic zbirati sredstva. Kmalu so nabavili ročno motorno brizgalno, cevi in obleke. Shrambo za vse to so našli pri Vavknovih. Ob prvi obletnici delovanja so že stopili v akcijo, ko so na Ravniku pri Grižarju gasili kozolec in domačijo obvarovali še hujše nesreče. V istem letu je vas Hotedršica zgradila vodovodno omrežje in tako

je bila požarna zaščita z izgradnjo hidrantov veliko boljša. Toda vaščani so kmalu ugotovili, da so količine potrebne vode premajhne, zato so vodovod v naslednjih dveh letih popravili in dopolnili ter prestavili rezervoar. Gasilstvo pa se je v vasi razživel, kupili so si tudi dvokolesni voz za prevažanje cevi. Podpore so začele prihajati tudi od »Deželnostražnega zaklada« in raznih zavarovalnic. Društvo je tako

zbralo dovolj denarja, da je leta 1908 od posestnika Janeza Nagodeta za 160 kron kupilo zemljišče v središču vasi. Tega leta je gorelo pri Grudnovih, velik požar je bil tudi pri Dolinarju v Novem Svetu. Zgorela sta hiša in kozolec, gasilci so obvarovali le hlev. Društvo je konec leta 1910 štelo že 32 rednih in 2 podporna člana. To je bilo obdobje velikega izseljevanja mladih ljudi v Ameriko, saj dela v domovini ni

bilo za vse. Pojavljala so se tudi politična nesoglasja in iz njih težke zamere.

Društvo je kljub težkim razmeram vztrajalo in delovalo naprej. Leta 1912 so se gasilci začeli udeleževati procesij sv. Florijana na Ravnik. Naslednje leto je bil za načelnika društva izvoljen Ivan Zagoda (Grom), za podnačelnika Ivan Korče. Vedno bolj so razmišljali o gradnji doma in prošnje so romale na različne naslove. Tudi člani »Logaške okrajne gasilske župe« so na majski seji leta 1913 v Hotedršici obžalovali, da vas nima gasilskega doma. Kljub temu da občina ni imela pravega posluha za gradnjo doma, so člani društva začeli s pripravami. Na kraju, kjer naj bi stal dom, so začeli shranjevati material, kolikor so ga s prihranki sploh lahko nabavili ali izdelali sami.

Gasilno društvo v *Hotedršici*

Imenik društvenikov.

Stanje dne *22. januarja* 1911

Tokica slov.	I m e	Stožerni značaj	Ožet	Rojstni kraj	Rojen leta	Vstopil	Opomba
1.	<i>Štore Ivan</i>	načelnik	zastopnik	<i>Hotedršica</i>	1888	1908	
2.	<i>Zagoda Ivan</i>	podnačelnik	prosvetni	—	1887	1908	
3.	<i>Brus Jožef</i>	blagajnik	agorci	—	1874	1908	
4.	<i>Straus Karol</i>	tajnik	učitelj	<i>Jesenice</i>	1878	1911	
5.	<i>Menart Anton</i>	uč. plov	prosvetni	<i>Hotedršica</i>	1884	1908	
6.	<i>Brenčič Franc</i>	četovodja	koraci	—	1876	1908	
7.	<i>Brus Ivan</i>	uč. plov.	prosvetni	—	1875	1908	
8.	<i>Štore Ivan</i>	brigj.	učitelj	—	1870	1908	
9.	<i>Štore Ivan</i>	—	prosvetni	—	1878	1908	
10.	<i>Zagoda Ivan</i>	—	obštinski	—	1889	1908	
11.	<i>Nagoda Ivan</i>	—	prosvetni	—	1877	1908	
12.	<i>Grom Ivan</i>	načelnik	prosvetni	—	1881	1908	
13.	<i>Bunta Ivan</i>	brigj.	prosvetni	—	1883	1908	
14.	<i>Nagoda Ivan</i>	—	prosvetni	—	1879	1908	
15.	<i>Nagoda Ivan</i>	—	—	—	1866	1908	
16.	<i>Rupnik Valter</i>	—	učitelj	—	1877	1908	
17.	<i>Rupnik Valter</i>	koristi	brigj.	—	1875	1908	
18.	<i>Albrecht Ivan</i>	—	učitelj	—	1885	1911	
19.	<i>Štore Valentin</i>	plekalci	prosvetni	—	1884	1908	
20.	<i>Korica Ivan</i>	—	prosvetni	—	1880	1908	
21.	<i>Varden Ivan</i>	—	prosvetni	—	1873	1908	

Imenik društvenikov, zapisan 22. januarja 1911, iz katerega razberemo, da je bil načelnik društva takrat Ivan Korče, podnačelnik Ivan Zagoda, blagajnik Jožef Brus, tajnik Karol Štraus in četovodja Franc Brenčič.

V ZAORANO BRAZDO POSEGLA JE USODA

Med zastavljene cilje je kruto posegla prva svetovna vojna in začasno prekinila priprave na gradnjo gasilskega doma pa tudi delovanje društva. Mnogi mladi, zdravi fantje so odšli za štiri leta na fronto, mnogi se z nje niso nikdar vrnili. Vojna pa ni vihrala le na fronti, saj je prizadela tudi veliko družin, ki so izgubile svojce. Zvoniku cerkve sv. Janeza Krstnika je vzela zvonove, zato so v hotenjsko cerkev namestili zvonove z Ravnika. Ravniška cerkev je tako ostala brez zvonov, toda cerkovnik na Ravniku si ni pustil kar tako vzeti posla. Namesto zvonov je obesil velik železen drog od voza in zvonil tako, da je tolkel po njem.

Takoj po končani vojni še ni bilo pravih pogojev za zagon društva, saj je dve leti tu gospodovala Italija. Šele 1. avgusta 1920 se je nekdanjim članom društva uspelo spet zbrati in začeti z delovanjem. V društvu so našli 53 članov, načelnik društva pa je postal Jernej Cunta (Boštenč). Najprej so uredili orodje in obleke (nekaj so morali tudi dokupiti), v potoku pri Tonetu pa so izdelali bazen za požarno vodo. Kmalu so spet začeli z zbiranjem denarnih sredstev in nabavo gradbenega materiala za dom, kajti velik del

nabavljenega materiala so jim med vojno pokradli. Da bi zbrali čim več denarja, so ustanovili odsek za prosvetne prireditve. Sklep odbora je bil, da odsek deluje toliko časa, dokler gasilski dom ne bo zgrajen in ne bodo poravnani vsi dolgovi, prireditve pa morajo biti strogo kulturno-izobraževalnega značaja in brez političnih ali strankarskih primesi.

Odsek za kulturne prireditve je vestno deloval dolgo vrsto let. Priredil je tudi po dve igri na leto, vesele, igrive in praznične večere pa tudi prireditve, ki so jih imenovali Plesni venčki. Prireditve

Lično izdelan plakat, ki je vabil krajane na prireditve.

Igralci igre *Mlinarjev Janez*, ki je bila uprizorjena v kulturnem domu.

so se odvijale na prostem, v čitalnici ali pod Habjanovim kozolcem. Veliko gledaliških predstav je bilo odigranih na podstrešju Vavknove hiše in hleva. Najbolj odmevne so bile igre *Divji lovec*, *Deseti brat*, *Poslednji mož*, *Namišljeni bolnik*, *Martin Krpan*, *Mlinarjev Janez* in *Kristusovo trpljenje*. Vaščani so vse prireditve podprli s svojim obiskom in tako zapolnjevali blagajno. Bogat dobiček so prinašale tudi veselice. Povsod po vasi je veljala misel, da je treba iti na gasilsko veselico in tako podpreti gasilce. Sama vas Hotedršica, ki je ležala ob meji z Italijo, pa je začela cveteti ob donosnih obmejnih poslih. Leta 1923 je vas slovesno sprejela nove zvonove. Pri blagoslovitvi so sodelovali

tudi gasilci. Cerkveni zvonovi so gasilcem pomenili obliko klica na pomoč ob nesreči. Plat zvona so bili tako, da je najprej pozvonil srednji zvon, nato pa so se neubrano oglašali vsi zvonovi hkrati.

KAMEN NA KAMEN PALAČA

V letu 1923 je društvo izvolilo novo vodstvo. Ivan Korče je postal načelnik, Ernest Gruden podnačelnik, Karel Brus četovodja, Ivan Albreht (Tičev) tajnik in Tone Rupnik (Erjavčev) blagajnik. Začeli so s pripravami na gradnjo, nabavljali so zidake, strešno opeko, apno in drug potrebni material. Prevoz materiala z

Vrhniko so prostovoljno opravljali vsi vaščani Hotedršice, Ravnika, Žibrš in Novega Sveta, ki so imeli vprežno živino. Izvolili so poseben gradbeni odbor, ki so ga sestavljali Ivan Albreht, Jernej Cunta, Ivan Korče, Jožef Petkovšek in Karel Brus. Ugotovili so, da je lokacija za gradnjo doma sredi vasi neustrezna. V primeru katastrofalnega požara, kakršnega je vas enkrat že preživela, bi lahko zagorel tudi gasilski dom. Na podlagi te ugotovitve so se odločili zidati dom zunaj vasi, zato so si od Gregorjevih pridobili zemljišče, kjer stoji gasilski dom še danes. Uredili so vso potrebno dokumentacijo, skico in načrt gasilskega doma pa je naredilo društvo »Probuda« iz Ljubljane. Vas je v jeseni doživela veliko poplavo, v kateri so gasilci s svojim požrtvovalnim delom reševali ljudi in živali.

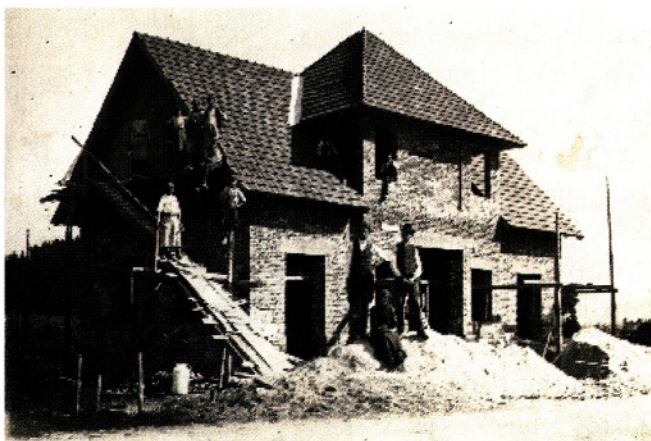
Spomladi leta 1924 so začeli zidati gasilski dom. Solidarnost z gasilci so pokazali vsi vaščani. Pri zidavi je sodeloval vsak, kdor je le mogel. Pomoč je prihajala v obliki denarnih sredstev ter z delom ljudi in vprežne živine. Nihče ni računal na plačilo. Zbrali so dovolj denarnih sredstev, da so lahko še v istem letu postavili tudi

Tako je pisalo na preprosto izdelani nabiralni skrinjici, s katero so zbirali prostovoljne prispevke, kjerkoli je bilo mogoče.

stolp. Vsi, prav vsi so garali. Vaščani so poleg dela darovali tudi 2400 kubičnih čevljev lesa.

Načrt gradnje doma se je med samo izvedbo del spreminjal. Nad glavnim vhodom so dvignili fasado, ker so se odločili za izdelavo podstrešnega stanovanja. Konec avgusta je bil

Zidava gasilskega doma.

dom pod streho, društvo pa zadolženo. S pomočjo občine, velike vrtno veselice in s prodajo darovanega lesa se je društvo kmalu rešilo velikih dolgov. Notranjost doma so zidali leta 1925, ko je društvo praznovalo dvajsetletnico ustanovitve, dokončno izdelan, s fasado in sliko sv. Florijana nad vhodom, pa je bil tik pred slovesnim odprtjem in praznovanjem obletnice. Lepo zgrajen dom, lična fasada in slog sta dokazovala, da društvo ni mislilo samo na koristnost stavbe ampak tudi na njeno lepoto.

Kljub velikim stroškom je društvo na slovesnosti blagoslovilo tudi nov prapor, ki ga je izvezla

Jelica Gabrovšek, z naslednjim besedilom: »Za brata brat ko kliče rog! Pomagat pojde z nami Bog.« Za praporščaka je bil določen Karel Nagode (kasnejši dolgoletni poveljnik), botrici pa sta bili Marija Logar in Francka Petkovšek. Zlate žebličke je v prapor zabilo kar 29

V svojem razkošju, s pripravljenim slavnostnim odrom in z mlaji ob straneh, je gasilski dom v jutru, 28. 6. 1925, čakal na blagoslov.

darovalcev, kar je gasilec pomenilo veliko materialno in moralno vrednost.

28. junij 1925 je bil dan, ki si ga je vas zapomnila za dolgo obdobje. Prostovoljno gasilsko društvo ta dan

Slovesni prevzem novozgrajenega gasilskega doma.

ni praznovalo le svoje dvajsetletnice, temveč tudi svoj veliki uspeh: izgradnjo in blagoslov doma ter prapora. Po dolgih letih upanja, dela, zbiranja sredstev, odpovedovanja in sodelovanja je bila zmaga toliko večja.

opredelili pravila udeležbe in obnašanja na pogrebih rednih oziroma podpornih članov društva. Ker so že dalj časa ugotavljali, da je obveščanje o nesrečah v Žibršah, Novem Svetu in na Ravniku slabo, so se z ravniškim cerkovnikom

Gasilci, zbrani po slovesnem krstu prapora.

Leto 1925 je bilo za gasilsko društvo pod vodstvom načelnika Andreja Rozmana izjemno delavno. Poleg tega da so dozidali dom in stolp ter se dobro pripravili na slovesnost blagoslova, so se aktivno ukvarjali tudi z organizacijo društva in redom v njem. Obveščanje članov in drugih vaščanov o delu pri zidavi doma je potekalo ob nedeljah pred cerkvijo. Tudi interesente za nakup zlatih žebličkov na praporu so pridobivali v nedeljo po maši pred cerkvijo. V tem letu so natančno

dogovorili za alarmiranje. Če je bila potrebna pomoč na Ravniku, je cerkovnik bil plat zvona na standarden način, za Žibrše je zvon udarjal dvakrat, s presledkom po drugem udarcu, za Novi Svet pa trikrat, s presledkom po tretjem udarcu.

HOTEDRSICA. Naša občina je doživela dne 28. junija izredno slavlje, ki bo ostalo slehernemu Hotenjcu v trajnem spominu. Tukajšnje prostovoljno gasilno društvo je praznovalo 20letnico svojega obstoja. Že na predvečer je bilo vse v slavnostnem razpoloženju. Podoknice kumicama gospema Logarjevi in Petkovškovi, kakor gospe učiteljici Gabrovškovi, ki je vezla novo zastavo, je izvajal jako dovršeno mešan zbor tukajšnje Čitalnice pod taktirko pevovodje tov. Doljaka. Komaj so izzveneli v tiho poletno noč zadnji akordi prelepih Schwabovih »Zvonov«, že je zadonela godba jugoslovenskih železničarjev, ki je igrala mirozov, obdana od mnogoštevilnih bakel in lampijončkov in spremljana od mnogobrojnega občinstva. Zaradi neprestanega deževja smo se upravičeno bali, da nam bo našo slavnost pokvarilo. Toda, hvala Bogu, naš strah je bil prazen. Ko nas je drugo jutro zarana prebudila budnica železničarske godbe, je solnce že zlatilo vrh Javornika. Ob 9. dopoldne je domače društvo sprejelo goste gasilce pred Gasilnim domom. Nato so se čete formirale pred pošto (čez 100 mž v kroju) ter odkorakale z godbo na čelu na trg pred cerkvijo, kjer je stal oder, obdan od deklet v slikovitih narodnih nošah (24 po številu). Ko je pridrdrala s cvetjem okrašena kočija z botricama ter so se približale odru 3 tovariške zastave kakor tudi nova domača, zavita še v črno platno, je tovariš načelnik otvoril obred razvitja s krasnim nagovorom. Ob svečani tišini navzočega občinstva je ponosno zavilrala naša nova zastava, simbol naših gasilcev, vsa bleščeča v jutranjem solncu. Godba zaigra narodno himno, domači

g. župnik blagoslavlja, botrici pripenjata spominske trakove, tovariš načelnik preda prapor zastavonoši, kateri ga s svečano zaobljubo sprejme, vrši se zabljanje zlatih žeblicev in slednjič se strne mladi prapor v bratskem poljubu s starejšimi tovariši. Vse to je napravilo globok vtis na vse navzoče. Samo žal, da se niso slišali lepi nagovori tekom obreda zaradi pritrkavanja v zvoniku. Po sv. maši se je razvila povorka izpred cerkve pred novi Gasilski dom. Na čelu spreveda je bilo šest gasilcev na konjih, nato godba, narodne noše, prapori, potem zvezni delegat, domače načelstvo in civilni zastopniki, nato tovariška društva in slednjič strumna četa domačih gasilcev. Ko so se čete razvrstile pred krasno, v narodnem slogu zgrajeno stavbo, je stopil g. župnik na okusno dekorirani oder ter opravil obrede blagoslovljenja. Gosp. zvezni delegat Pristovšek je v lepem govoru očrtal vzvišeni poklic gasilcev ter se posebno laskavo izrazil o domačem društvu in o novem Gasilskem domu. Nato sta govorila še župni zastopnik tov. Tolazzi in župan domače občine. Sledilo je nato odlikovanje častnih zaslužnih članov, katerim je domači načelnik sporočil njihovo imenovanje in jim je podelil krasne diplome (umetniško delo g. Pfeifferja iz Ljubljane). Dopoldanska slavnost je bila nato zaključena z mimohodom pred dostojanstveniki in odlikovanci. Popoldne pa se je razvila na prijaznem vrtu Korčetovih dedičev velika ljudska veselica. Nje je bila zelo mnogo.

Takole so pisali časopisi o slovesnosti v Hotedršici.

Leta 1927 je bil za načelnika društva postavljen Karel Brus (Hotedršica 40), za poveljnika Jakob Logar in za tajnika Ivan Albreht. Karel Brus je bil tudi delegat v logaški gasilski župi (tako se je takrat imenovala današnja gasilska zveza). V tem letu so s pomočjo posojila izdelali podstrešno stanovanje v domu, ga oddali v najem orožniški komandi v Hotedršici in z najemnino odplačevali anuitete. Na Ravniku je zgorel Grižarjev hlev, leta 1929 pa še Grižarjeva bajta. Gasilci so pri gašenju hleva uspešno obvarovali sosednja poslopja, zato so za nagrado od zavarovalnice prejeli 250 dinarjev. Društvo je bilo aktivno vključeno v vaško življenje. Prirejali so igre, veselice, družabne prireditve, sodelovali so pri raznih drugih prireditvah in svečanostih v vasi in v sosednjih krajih. S svojim praporom so se redno udeleževali tudi vseh župnijskih procesij.

Krst motorne brizgalne pred cerkvijo.

KOLO RAZVOJA SE VRTI, HITI, DRVI ...

Leta 1930 se je društvo udeležilo gasilskega kongresa v Ljubljani, kjer so izvedli posebno vajo s sekiricami. Društvo je štelo 49 rednih in 32 podpornih članov. Mehanizacija je zajela tudi naše kraje, zato so se gasilci odločili, da izboljšajo način opremljanja in delovanja. To leto so začeli tudi z zbiranjem denarnih sredstev za nakup motorne brizgalne. Gasilci so skupaj z vso vaško skupnostjo spet dokazali, da delajo, ustvarjajo in napredujejo, saj je bil 28. junija 1931 pred cerkvijo že slovesni krst motorne brizgalne tipa 34 HP, ki so jo izdelale ljubljanske strojne tovarne in livarne.

Pokrovitelj slovesnosti je bil takrat sam ban dr. Marušič, botra motorni

brizgalni sta bila Jernej Cunta in Marija Albreht, strojnik pa je za dolgo obdobje postal Karel Nagode (Leban). Tajnik društva Franc Korenč (Čojer) je v kroniki o slovesnosti zapisal takole:

»Preko 200 gasilcev v krajih, konjeniki in kolesarji ter narodne noše, vse to je dalo sprevodu impozantno lice«.

Konjeniki, ki so se udeležili slovesnosti blagoslova motorne brizgalne.

Člani društva so bili veseli takega n a p r e d k a .

Danes si pač ne moremo predstavljati, kaj je takrat pomenil prehod z ročne na motorno brizgalno. Tudi kronist je o zadovoljstvu in navdušenju prav na koncu letne kronike zapisal:

»Bratje, krepka četa, bodi dan li bode noč, brez

bojazni brez trepeta, bratu brat gre na pomoč.«

Z motorno brizgalno so prvič gasili požar že v naslednjem letu, in sicer pri g. Menartu, kjer je gorel hlev. Brizgalna

je dobro delovala, žal pa je primanjkovalo vode. Za dobro oskrbo s požarno vodo je vas poskrbela, ko so pod vodstvom župana Jerneja Cunta zgradili zapornico v potoku pri Petkovih. Na božični večer 1935. leta se je vas razveselila še ene pridobitve: v domove je elektrika prinesla luč.

To je bilo tudi obdobje, ko so začeli vpisovati v gasilske vrste pionirje, naraščajski kader, kot so jih poimenovali,

in jih začeli učiti in trenirati. Leta 1939 je bil v Ljubljani kongres, na katerem je

Po urjenju z motorno brizgalno.

nastopilo dvanajst dobro pripravljenih hotenjskih pionirjev. Najstarejši je imel

Prostovoljno gasilsko društvo Hotedršica poslalo sliko sv. Florijana, ki jo je upodobil slikar Pfeiffer iz Most. Slika je doživela veliko zanimanja, o njej je pisal tudi dnevnik Slovenski narod. Do leta 1940 so bile žene le podporne članice, odslej pa so jih začeli sprejemati med redne članice.

12, najmlajši pa 8 let. Najmlajši sploh ni smel nastopiti, zato ga je zamenjal Dominik Vavken.

Ob tej priliki je bila v Ljubljani tudi gasilska razstava, na katero je

V društvu sta vladala red in disciplina in kdor tega ni spoštoval, je bil izbrisan iz članstva. Gasilstvo in s tem tudi gasilci so v družbi uživali ugled in spoštovanje. Vključevali so se v vse oblike družabnega življenja v vasi pa tudi v sosednjih

»Ta prava« gasilska slika za zgodovino.

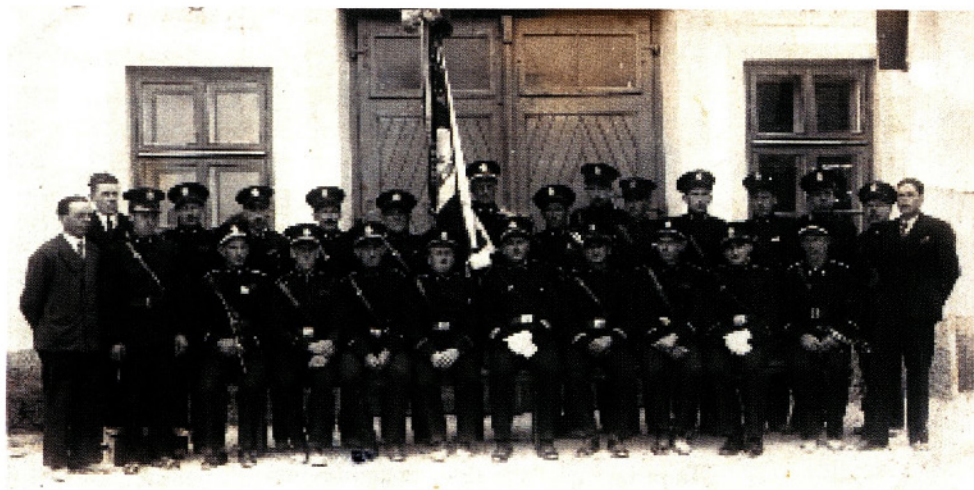
kraji. S konji in vozovi so obiskovali svečanosti in druge prireditve v Idriji, Postojni, Logatcu, Planini in na Vrhniki. Hotenjski gasilci so sloveli daleč naokoli kot dobro pripravljeni za požrtvovalne akcije. Meseca marca so o gasilcih, ki so prihitali na pomoč iz sosednje države, pisal tudi tržaški časopisi. Zagorelo je pri Grudnovih v Godoviču, požar pa se je širil in ogrožal sosednja poslopja. Na klic zvonov iz Godoviča se je zbrala gasilka četa in brez ustavljanja mimo carinarnice z vozom pohitela na kraj dogajanja. Na mesto požara so prišli med prvimi. Pismo zahvalo za požrtvovalnost jim je poslal tudi generalni konzul Italije. Leta 1941 so v društvu ustanovili odsek za pomoč ljudem v stiski, ki se je imenoval »Samaritanski oddelek«. To je bilo leto, ko je društvo ponosno zrlo na odlikovanje s srebrno medaljo, ki jo je od »gasilske zajednice« prejel

predsednik Karel Brus (Hot. 40).

»Odlikovali so našega zaslužnega moža, polnega gasilskih idealov in nikdar trudnega za gasilsko delo«, je v kroniko zapisal tajnik Franc Reven.

Visoko gasilsko priznanje Karlu Brusu.

Gasilska slika, ki je nastala tik pred 2. svetovno vojno.

Po smrti kralja Aleksandra leta 1934 je bil za kralja okronan njegov sin Peter. Tudi gasilci so počastili ta dogodek.

Izurjena četa gasilcev v novih delovnih uniformah leta 1935. Trobentač je imel nalogo zatrobiti in sklicati zbor.

Lepo okrašen vhod na gasilsko vrtno veselico, gasilci pa v slavnostnih oblekah.

ZATREPETALA, ZAJOKALA V BOLEČINI JE DOMOVINA

Med uspehe gasilskega delovanja je grobo in neizprosno posegel čas, ki je polomil peruti zastavljenim ciljem. Druga svetovna vojna ni spremenila in za več let ustavila samo dela gasilcev, temveč je zarisala trpečo podobo celotne vasi. To je bilo obdobje trpljenja, bolečin, joka, razdvojenosti, razseljenosti. Vojna je kruto zagrizla z ranami in ruševinami. Prostovoljno gasilsko društvo je moralo svoje delovanje začasno prekiniti. Posebno priznanje zaslužijo vsi tisti gasilci, ki so po svoji vesti poskrili in tako obvarovali pred zaplembo nekaj gasilskega inventarja. Motorno brizgalno, prapor in del orodja so skrili pri strojniku Lebanu, del pa pri Slanovih. Morda so že takrat slutili, kako bo v vojnem času za vas pomembna vsa ohranjena oprema. Hotedršica je namreč v času vojne pretrpela veliko požarov pa tudi bombni napad ob koncu vojne. Vas je bila obdana s žico in zastražena z bunkerji, toda del vasi (Griče, Koš, gasilski dom z Logom, Tomažinov mlin) je ostal zunaj zaščite.

Najhujšo katastrofo je vas doživljala med partizanskimi napadi v letu 1944. V februarju je najprej zagorelo v

Tomažinovem mlinu, pravo katastrofo pa je povzročil napad in požig hiš pred praznikom in na sam praznik sv. Jožefa, 19. marca 1944. Kakor kresovi so že popoldne in na predvečer praznika gorela poslopja v Košu in Gričah ter razsvetljevala okolico, tako da so ljudje iz centra vasi lahko le nemočno gledali, kako nesrečneži rešujejo svoje premoženje in živino. Nemočni so bili tudi gasilci, saj si med samo bitko nihče ni upal oditi v akcijo pomoči in gašenja izven mreže. Mnogo ljudi je bilo skritih po kletah, nad njimi pa je gorelo. K sreči so mnogi imeli v kleti vodo, da so lahko oblivali vrata in se tako rešili. Pogled na ruševine je bil strašen, ljudje so ostali brez vsega. Ta dan je gorela »Matekovcova« hiša s hlevom, Strojnerjeva hiša z delavnico ter Grudnov, Jurčkov in Strnadov kozolec. V Gričah so zgorela poslopja pri Tičevih, Čeponovih, »Slanovcovih« (Trpin) in Joškovih, zgorel je tudi Vavknov Kozolec.

V centru vasi je zagorel »Erjavcov« kozolec. Ko sta začela goreti še hlev in zidanica, so posegli vmes gasilci in obvarovali vsaj hišo. V jasni noči, ob dveh zjutraj, se je rodila pogumna akcija. Med šviganjem krogel so gasilci, sklonjeni pri tleh, pripravljali gasilski napad. Karel Brus (Hot. 76) je ob

tem prejel v obraz tako močan udarec z ročnikom, da mu je zlomilo čeljust. Strojnik Karel Nagode je upravljaval z motorno brizgalno, ki je bila le dva dni poprej v popravilu, zato je oddajala močan ropot in brnenje. Po pripovedovanju mnogih krajanov in gasilcev se je napad končal takoj po vžigu ropotajoče motorne brizgalne.

Gasilci so istega leta posredovali še v jeseni, v mesecu oktobru. Pri napadu na vas se je ob streljanju z mitraljezom vžgala Popitova hiša, zagorel je Gregorjev kozolec. Gasilci so preko celega dne spet požrtvovalno garali v nemogočih razmerah in položajih. S cevjo v rokah so sklonjeno gazili po potoku in med točo krogel, skriti za drevesi ali vogali hiš, gasili požare. Franc Trpin je bil tako nesrečno zadet s curkom vode, da je za vedno ostal hrom v obeh rokah. Zaradi otroške igre z orožjem sta v času druge svetovne vojne pogorela tudi Plečnikov kozolec in Mevčkova hiša.

Ob koncu vojne, aprila 1945, je vas preživela tudi partizanski letalski napad, v katerem je bila do tal porušena Boštenčkova hiša, poškodovana sta

bila hlev in kozolec. Ker je med bombnim napadom začelo tudi goreti, so gasilci spet posredovali.

Ob eksploziji bombe je motorno brizgalno ob bazenu pri Tonetu popolnoma zasulo. S

krampi in lopatami so morali odkopati brizgalno, da so lahko nadaljevali z gašenjem. Porušena in v ognju je bila Kramarjeva hiša s hlevom (ostal je le kozolec), zagorela je Gregorčkova hiša. Poškodovano je bilo poslopje pri Lebanu, delne poškodbe so utrpele tudi druge sosednje hiše in cerkev.

Utrujena in ranjena je vas Hotedršica dočakala svobodo, vendar s tem trpljenja še ni bilo konec. Mnogi so umrli v bitkah, mnogi se niso več vrnili iz taborišč. Številni vaščani so se domov vrnili ranjeni, bolni in utrujeni. Zgodila se je tudi tragedija povojnih pobojev, ki je vasi vzela moške in fante. Vas je jokala in žalovala za umrlimi in pogrešanimi, začelo se je bežanje in izseljevanje (odhajale so tudi cele družine) v tuje države. Oblast je prevzemala komunistična partija, ki se je s svojimi zahtevami razširila na vsa področja političnega, gospodarskega in družbenega življenja v vasi. Vas, zaznamovana z žalostjo, si dolga leta ni opomogla od vojne in povojne tragedije. Vse to se je odražalo tudi v gasilskih vrstah, ki so bile močno zmanjšane.

ZA HUMANOST NI MEJA

Toda gasilci niso obupali. Že v prvem povojnem letu 1946 so se spet zbrali in organizirali, na čelo so postavili vodstvo, izvoljeno pred vojno, in želeli nadaljevati s svojim delom in poslanstvom. Popravili so dom, uredili orodje in oddali stanovanje dvema strankama. Že takoj so se priključili krajevni obnovitveni zadrugi, ki je bila zadolžena za obnovo porušenih in požganih hiš. Vse delo je bilo prostovoljno, ljudje so si med seboj nesebično pomagali. Toda komunizem se je počasi in nezadržno vrival tudi v delovanje društva, začel postavljati svoje zahteve in prezirati posamezne člane. Gasilci niso smeli delati tako, kot bi si želeli. Vodstvo si je močno prizadevalo, da je društvo sploh obstalo in obdržalo ime. Za vsak sestanek je bilo potrebno dovoljenje, poročila so romala na različne naslove. Že leta 1947 so morali prenehati z udeležbo na vseh cerkvenih procesijah. Zemljišče in stavbo je leta 1945 prevzela v svojo last Občina Hotedršica. Leta 1950 je gasilska lastnina po državni uredbi

postala splošno ljudsko premoženje, društvo pa je imelo le pravico do uporabe. Ob urejanju in obnavljanju fasade na gasilskem domu v letu 1955 je bila postavljena zahteva za izbris slike sv. Florijana na pročelju doma. Sliko so prebarvali in namesto nje narisali gasilsko čelado. Ob postavitvi spominske plošče na steno doma v letu 1956 so nanjo vklesali le imena nekaterih gasilcev, ki so umrli med vojno in takoj po njej. Mnogi so trpeli in potrpeali, toda mnogi pritiska niso zdržali, zato so iz društva izstopili.

Preko tega obdobja in vseh viharjev so društvo popeljali Karel Brus, ki je za posledicami taborišča umrl že takoj leta 1947, Andrej Rozman, Karel Čepon, Vinko Tomažin in Karel Nagode. Blagajniške zadeve je skrbno in dolga leta vodila Marija Albreht, z

Nedeljske gasilske vaje leta 1948.

administracijo pa so se spopadali Tončka Brus, Ludvik Zelenc in Draga Nagode. Dolgoletnega in marljivega tajnika si je gasilsko društvo pridobilo s priselitvijo družine Leskovec v Hotedršico. Ivan Leskovec je bil domačin, družino si je ustvaril na Jesenicah, leta 1953 pa se je preselil nazaj v rodno vas. Kmalu je postal tajnik društva in ostal aktiven vse do svoje smrti 1973. leta. Ker je bil večš mnogih opravil, je v gasilskem domu poleg tajniškega dela postoril tudi dosti drugih stvari.

Leta 1955 so gasilci z veliko parado, proslavo, veselico in podelitvijo priznanj slovesno počastili 50-letnico delovanja društva.

Dekleta v preprostih uniformah.

Na slovesnosti je društvo podelilo veteranska priznanja Karlu Brusu (Hot. 76), Jakobu Menartu, Ivanu Brenčiču in Ivanu Grudnu.

Leta 1956 so gasilci nabavili nov prapor. Pokrovitelj je bil kolektiv Mizarske delavnice Hotedršica, za botra pa sta bila izbrana Cilka Korenč in Franc Brenčič. Praporščak in s tem tudi skrbnik novega prapora je postal Niko Trpin. V tem letu je društvo od Kmetijske zadruge odkupilo tudi prevozno sredstvo znamke UNIMOG.

1959. letaje zagorel Tičevkozolec. Vzrok za nastanek požara ostaja neznan. Pri gašenju je zatajila motorna brizgalna, tako da so požar nadzorovali z ročno brizgalno. Po načrtih Matije Plečnika so v letu 1960 izdelali nove paviljone. Leta 1961 sta vodstvo društva prevzela predsednik Vinko Klavžar in poveljnik Niko Trpin, blagajniška dela pa je za štiri leta vzel pod okrilje Janez Lukan. Ker je stara motorna brizgalna povzročala probleme pri vžiganju, so naslednje

leto nabavili novo motorno brizgalno Savica. Društvo je vestno skrbelo za usposabljanje in vadbo za različne vrste pomoči. Gasilci so nudili pomoč ob poplavih, ki so postajale pogostejše in obilnejše. Da bi uredili pretok potoka iz vasi in odpravili zamašek pri Gregorjevemu kozolcu, je krajevna skupnost pod predsedstvom Jožeta Nagodeta izvršila izravnavo struge preko Petkovega vrta.

Leta 1963 so na občnem zboru izvolili novo vodstvo, ki je ostalo na čelu dolgo vrsto let. Predsednik je postal Dominik Vavken, poveljnik Franc Pivk, tajniška dela pa je še vedno opravljal Ivan Leskovec. Leta 1965 je vodenje blagajne prevzel Alojz Rudolf. To je tudi leto, ko so gasilci skupaj s krajani slovesno počastili 60-letnico gasilstva v vasi in 20. obletnico konca druge svetovne vojne.

Gasilsko društvo je prav v tem obdobju začelo ugotavljati, da prostori v gasilskem domu ne zadoščajo več potrebam časa. Tudi sam dom je potreboval obnovo, oprema je bila dotrajana in motorna brizgalna SAVICA ni več ustrezala potrebam društva.

Kot prednostno nalogo so si člani zadali nakup nove motorne brizgalne. Vodenje blagajne je v letu 1967 prevzel Janez Čuk. V tem času je stekla akcija zbiranja sredstev za nakup nove brizgalne. Prebivalci vasi in zaselkov so pokazali solidarnost z gasilci ter

**Parada ob praznovanju dvojne obletnice.
leta 1965.**

podarili veliko sredstev in stoječega lesa. Kar precej truda je bilo vloženega v spravilo darovanega lesa iz gozda in

**Gasilci pri Korenčevih v Žibršah ob
otvoritni spominske plošče.**

Uradni prevzem nove motorne brizgalne.

njegovo prodajo lesa, v nabiralne akcije in prireditve. Zmagali so in v letu 1969 po Antonovi veselici kupili motorno brizgalno ROSENBAVER ter nabavili nekaj novega orodja in oblek. Tečaj za naziv gasilca strojnika so uspešno zaključili Dominik Vavken, Franc Rupnik, Pavle Treven in Berto Eržen.

V naslednjem letu je padla odločitev o začetku zbiranja sredstev za obnovo doma. Ustanovili so gradbeni odbor, ki je skrbel tudi za ohranjanje realne vrednosti zbranih sredstev. Društvo je vodila stara ekipa, po odhodu Janeza Čuka na delo v Ameriko pa je blagajno leta 1970 prevzel Franc Rupnik.

Zaradi propadanja vrednosti denarja je bilo potrebno takoj začeti nabavljati in shranjevati material, predvsem opeko in železo. To je bilo obdobje inflacije, primanjkovalo je veliko gradbenega materiala in tudi njegova kvaliteta je bila vprašljiva. V zimskem času tega leta je društvo prvič organiziralo tečaj za čin gasilca. Tečaj, ki sta ga vodila Ivan Leskovec in Franc Pivk, je uspešno zaključilo 21 gasilcev.

V šestdesetih letih prejšnjega stoletja je društvo pomagalo, ščitilo in reševalo v kar nekaj požarih. Poleti leta 1963 je strela zanetila požar na Kovačevem kozolcu v Košu. Pri gašenju so si gasilci pomagali z vodo iz vodnjakov. Zaradi napačnega sušenja mesa je leta 1968 zagorelo v zadružnih hlevih. V tem požaru so gasilci posredovali z veliko

Po uspešni veselici je društvo nabavilo nove uniforme. Del sredstev so prispevali člani sami.

Skupna gasilska vaja

truda; oviral jih je namreč visok sneg. Najprej je bilo potrebno urediti dostop do potoka pri Logarjevi kapelici, šele nato so konji lahko pripeljali motorno brizgalno. Strela pa je v letu 1971 zanetila še požar na Burnikovem kozolcu v Novem Svetu.

Leta 1973 so v društvu postavili novo vodstvo. Predsednik je postal Jože Logar, poveljnik Niko Trpin. Zaradi smrti dolgoletnega tajnika društva Ivana Leskovca je tajniške posle za celo desetletje prevzel Janez Čuk. Vodstvo se zagriže v akcijo zbiranja sredstev za obnovo doma, ki jo je materialno in moralno podprla vsa vas, skupaj z vodstvom krajevne skupnosti, takratne SZDL in občine.

Prva zapreka se je na tej poti pojavila pri pripravi dokumentacije. Po takratnih predpisih bi morale z adaptacijo

soglašati Cestno podjetje, tega soglasja pa hotenjski gasilci niso dobili. Kljub veliki pomoči z občine dovoljenja niso uspeli pripraviti. Tudi izselitev stanovalcev doma se je zavlekla, zato so dom začeli obnavljati šele leta 1975, in to brez potrebne dokumentacije. V februarju so na občnem zboru izvedli nove volitve. Za predsednika

je bil postavljen Dominik Vavken, za poveljnika pa Franc Pivk.

Takoj spomladi so začeli z obnovitvenimi deli. Odstranili so streho in dom porušili do prve plošče (ohranili so le pročelje). Podrli so tudi stolp in izkopali temelje za novega. V tem letu je upravni odbor sklenil, da mora vsak član društva opraviti 30 udarniških ur dela pri domu. Gasilci so se odzvali klicu k akciji, član gradbenega odbora Jože Brenčič pa je vestno spremljal delo in vodil poimensko evidenco opravljenih ur udeležencev, ki jo društvo hrani še danes. Pri delu je prostovoljno pomagalo mnogo krajanov, med njimi tudi poklicni zidarji, ki niso bili člani gasilskega društva. Društvo je takrat štelo 104 člane, med njimi 59 aktivnih članov, 21 zaslužnih članov, 8 mladincev in 8 pionirjev. Pri obnovi doma je bilo

Pri obnovi gasilskega doma so se gasilci odločili, da ohranijo pročelje, na katerem se je skrivala slika sv. Florijana.

opravljenih 3049 delovnih ur, od tega 2054 prostovoljnih ur.

Podjetje KLI Logatec, ki je bilo pokrovitelj slovesnosti ob 70. obletnici

ustanovitve gasilskega društva, je darovalo vsa okna za gasilski dom. Slovesnost obletnice je društvo pripravilo skupaj s SZDL Hotedršica, kajti vključena je bila tudi slovesnost ob 30. obletnici osvoboditve. Slovesnost je bila resnično velika. Gasilski paradi s traktorji, lojtrniki, kosci, grabljicami in pešci so sledili govori slavnostnih govornikov, podelitev nagrad in priznanj, veselica in srečelov.

Z deli so v okviru finančnih zmogljivosti nadaljevali že v naslednjih letih. Čez dve leti je bil sezidan stolp, ki so ga opremili z električno sireno.

Po dolgotrajnih prošnjah, zbiranju dokumentacije in klicanju na odgovornost društvo v letu 1978 le prejme soglasje za obnovo doma. To je bil tudi čas, ko so bili mnogi člani kar

Slavnostni oder ob praznovanju v letu 1975.

Takole je čez streho doma pokukal tudi stolp.

preveč obremenjeni z delegatskim sistemom in samoupravljanjem na različnih nivojih. Od vsepovsod so prihajali ukazi in predpisani postopki, tako da so bile administrativne naloge zelo obremenjujoče. Leta 1976 je bila ustanovljena Samoupravna interesna skupnost za požarno varstvo v občini Logatec. V letih 1977 in 1978 sta društvo vodila predsednik Niko Trpin in poveljnik Franc Pivk, vodenje blagajne je prevzel Andrej Lukan, tajnik pa je ostal Janez Čuk. Društvo je bilo prisotno na vseh prireditvah v vasi, udeleževalo pa se je tudi raznih slovesnosti v sosednjih krajih.

V letu 1977 je društvo postalo

bogatejše za vozilo kombi IMV 1600, ki je dolga leta služilo za prevoz motorne brizgalne in gasilcev. Nakup vozila so omogočila sredstva vaščanov, prispevek občinske gasilske zveze ter izkupiček, ki ga je prineslo 44 m³ zbranega lesa. Izobrazbo nižjega gasilskega častnika sta si v letu 1978 pridobila Janez Čuk in Ivan Beigot.

Prevzela sta trening moške, ženske in pionirske desetine ter jih s tem pripravljala tudi na gasilska tekmovanja. V tem letu se je pionirska desetina prvič udeležila letovanja na Debelem Rtiču. Leopold Rupnik, Jože Tomažin, Franc Leskovec in Drago Zelenc so opravili tečaj za strojnike. Ob zaključku tečaja so s skupinsko vajo vseh društev prvič pripeljali vodo na Ravnik.

Pionirji na regijskem tekmovanju v Cerknici.

KO POKLIČE PLAT ZVONA, SIRENE GLAS

Leto 1973 je bilo leto velikih in težkih nesreč, v katerih so posredovali gasilci. Poleti so gasilci pri Glčevih na Ravniku iz gnojiščne jame reševali tri ponesrečence, ki so se zastrupili s plinom. Za gospodinjo domačije se je nesreča žal tragično končala.

3. decembra pa se je vnel požar, ki so ga v težkih vremenskih pogojih pogasili z velikimi napor. Zgodaj zjutraj je zagorel Gregorjev hlev s skednjem. Gasilci so takoj prišli na kraj dogodka, začeli reševati živino in premoženje ter gasiti. Toda temperatura zraka je bila -19°C , voda v ceveh je zmrzovala, zato so cevi pokale. Od potoka do Gregorja se je razprostirala ledena ploščad, gasilci pa so bili kot ledeni možje. Na pomoč so prihitela tudi sosednja prostovoljna gasilska društva in industrijsko društvo podjetja KLI Logatec. Zadnji dan v letu so gasilci posredovali še v manjšem požaru stanovanjske hiše pri Merlakovih.

Voda je v Hotedršici stalno povzročala veliko preglavic, nemira in škode. Ob

hudem neurju je poplavljal potok Hotenjka, vas je zalivala tudi voda, ki se je zbirala po dolgotrajnem deževju v Žejni dolini (vaščani to vodo imenujemo Rovtarca). Močan nalive je iz malega potočka, ki hiti mimo osnovne šole in Bazina v brezno pri Habjanu, napravil hudournik; mašili so se nepravilno izdelani kanali po vasi. Prav obdobje sedemdesetih let je bilo tudi obdobje velikih in katastrofalnih poplav. Najhuje je bilo v letu 1977. Po močnem nalive 15. 7. 1977 je potok

Deroči potok hiti proti središču vasi.

Hotenjka najprej poplavlil levi breg.

V avgustu je po dolgotrajnem deževju nastopila voda iz Žejne doline in poplavljala desni breg potoka (od 19. 8. do 23. 8. 1977).

Gasilci so skupaj s civilno zaščito v vseh poplavalah odigrali pomembno vlogo, saj so reševali ljudi, živino in

»Rovtarca« se razliva iz Žejne doline po polju v vas.

imetje, prečrpavali vodo iz hiš in izvajali nočna dežurstva. Najtežje in najbolj nevarno delo v borbi z naravo pa je bilo vlačenje hlodov in ostale navlake iz deročega potoka. Tako so gasilci preprečevali ustvarjanje zamaškov ob stebrih mostov in na ostrih ovinkih. Na sestankih so pogosto opozarjali, da je poplav zaradi neurejenosti strug in kanalov preveč, obremenjenost gasilcev pa prevelika in nevarna.

Pod predsedstvom Jaka Nagodeta je bila na Krajevni skupnosti Hotedršica sprejeta modra odločitev o sanaciji potoka in hudournika ter o ureditvi kanalov. Po težkem obdobju iskanja soglasij, dovoljenj, dogovarjanja in priprave tehničnih dokumentacij so se obsežna in dolgoletna dela v sodelovanju z Območno vodno skupnostjo Ljubljana–Sava le začela.

Potok Hotenjka je preko drenaž v Zeleni dolini, izravnav struge v vasi in ureditve ponikalnic dobival svojo novo podobo. Posebno razumevanje so imeli Karel Petrovčič in njegovi dediči Kodrovi, ki so dovolili podreti veliko kmečko hišo. S tem so omogočili odpravo ozkega grla, izravnavo struge in prestavitev mostu pri cerkvi. Tudi novi most brez stebrov na glavni cesti pri Tonetu ni več predstavljal nobene ovire. Med

izravnavo struge proti ponikalnicam in ureditvijo le-teh so našli tudi nekdanje največje brezno. Zaradi preprečevanja poplav »Rovtarce« so najprej zgradili testno pregrado v obliki nasipa, s pomočjo katere so ugotavljali pretok vode preko Brejskega brezna v Idrijo. Pri naslednjih poplavah se je pregrada podrla, ugotovili pa so, da voda ne ogroža Idrije, zato so izdelali betonsko pregrado. Uredili so še kanale za meteorno vodo in strugo hudournika mimo Bazina. Za požarno varnost Hotedršice je pomembna izgradnja bazena pri Malnarju, ki z odpiranjem v sušnih obdobjih zagotavlja požarno vodo v vasi, poleti pa služi kot plavalni bazen. Po vseh teh investicijah je bila razbremenitev gasilskega društva, predvsem pa njegovih članov velika.

UČENJE IN VADBA MOJSTRA STA DVA

1979. leta je bilo izvoljeno novo vodstvo gasilskega društva, ki je vztrajalo vse do leta 1983. Predsedniško funkcijo je prevzel nekdanji poveljnik Franc Pivk, za poveljnika je bil postavljen Ivan Beigot, blagajniške posle je prevzela Jožica Klavžar, poročena Nagode. V tem obdobju so veliko truda in sredstev vlagali v usposabljanje članov in v trening gasilskih desetini (pionirskih, ženskih in članskih ekip). Pri pripravah na tekmovanja so se gasilci in gasilke istočasno usposabljali in učili tudi za posredovanje ob morebitnih nesrečah. Društvo je bilo v tem obdobju prisotno na vseh tekmovanjih v gasilskih disciplinah tako na občinskem kot na regijskem in državnem nivoju.

Prva ženska desetina v društvu. Slika je nastala po osvojitvi srebrne tekmovalne značke na Ptuj.

Prvič je društvo usposobilo tudi ekipo veteranov, ki so tekmovali na občinskem prvenstvu v Logatcu. Po dobri uvrstitvi na regijskem tekmovanju v letu 1979 sta se pionirska in ženska desetina pod mentorstvom Janeza Čuka in Ivana Beigota uspešno udeležili državnega tekmovanja na Ptuj, ki je bilo 1980. leta. Pionirji so si pridobili bronasto, ženske pa srebrno tekmovalno značko.

To leto je bilo plodno tudi pri dokončanju obnove gasilskega doma. Izdelane so bile stopnice, predelne stene, podporni stebri na podstrešju ter omet v zgornjih prostorih. Uredili so dimnike in gnojiščno jamo. V avgustu je dom zasijal v vsem razkošju, saj je bila dokončana fasada in tudi okna so dobila svoj barvni odtenek. Najlepši pa je bil pogled na ponovno rojstvo slike sv. Florijana, ki je po petindvajsetih letih spet pokukala izza ometa. Poudariti je

treba, da je bila obnova slike plačana iz sredstev, ki so jih darovali vaščani. Vse to je dalo slovesnosti ob 75. obletnici ustanovitve društva, ki je potekala 30. avgusta, še posebej lep obraz. V tem letu smo našli kar 138 članov društva, pri vseh delih na gasilskem domu pa je bilo opravljenih 3690 ur (upoštevani so tudi izvajalci del), od tega so

Moška tekmovalna desetina ob gasilskem vozilu IMV 1600.

člani prispevali kar 1887 prostovoljnih ur dela.

Leta 1983 je bil za predsednika izvoljen Janez Čuk, zato je tajniška dela prevzela Kristina Lukan, blagajniška pa Ivanka Brenčič. Poveljnik je ostal Ivan Beigot. Tega leta so gasilci popisali in preventivno pregledali 100 gospodarstev in gospodinjestev, da bi ocenili požarno ogroženost vasi in istočasno ljudem svetovali. Gasilski dom je postal bogatejši na področju

informiranja, saj je dobil telefonski priključek. Kupljena je bila izolacija za podstrešje gasilskega doma. Tudi na področju usposabljanja je bilo leto zelo bogato. Pionirska in ženska desetina sta si na regijskem tekmovanju prislužili prvo, članska pa tretje mesto.

Leta 1985 se je spremenila vodstvena ekipa. Predsedniško funkcijo je prevzel Andrej Zelenc. Ob slovesnosti 80.

obletnice obstoja društva so v knjigo osnovnih sredstev zapisali nove mize in motorno brizgalno Tomos. Člani društva so skupaj z vodstvom spoznali, da je za dobro intervencijo in pomoč potrebno tudi dobro vozilo, zato so

Del gasilske parade ob 80-letnici gasilstva v Hotedršici.

Dominik Vavken s svojimi konji pelje zdaj že častno motorno brizgalno; ob njem sedi Ivan Merlak.

pričeli z akcijo zbiranja sredstev za nakup novega kombija.

KAKO ČLOVEK VEDEL BI, KDAJ NESREČA ZAGROZI

Katastrofa pokaže svoj obraz šele tedaj, ko že hudó udari, nihče pa ne ve kdaj, od kod in kako prihaja. Tudi v obdobju osemdesetih let nesreče niso prizanašale vasi. Žal so kar po vrsti zagoreli kozolci, ki so arhitekturna znamenitost in posebnost našepokrajine. Najprej je 1980. leta zagorel kozolec, last Kmetijske zadruge Logatec, nato leta 1983 Plešnarjev kozolec, leta 1986 pa še Glčev kozolec na Ravniku. Pri vseh požarih so posredovali gasilci, toda prav požare kozolcev, ki so polni suhih

gorljivih stvari, je nemogoče obvladovati in iz njih reševati premoženje.

Uspešno so gasilci v januarju leta 1986 rešili hišo pri Blaževih v Hotedršici (na Logu). Močno je zagorelo v garaži stanovanjske hiše in gasilci so hitro prihiteli na pomoč. Izkušnje in prisebnost nekaterih članov so rešile hišo in s tem preprečile še večjo katastrofo in materialno škodo, kajti na stanovanjski hiši je bilo shranjeno tudi seno. Prav ta požar je gasilcem pokazal problem sodobne opreme in tehnike gašenja.

23. avgusta 1986 pa se je v Hotedršici zgodila prava grozota razdejanj in uničenja. Bila je lepa avgustovska sobota, nebo so prepredali posamezni oblaki. Vaščani so ta dan izkoristili za različna opravila na polju, po vrtovih in doma. Okrog šestih zvečer se je pooblačilo in ulila se je ploha. Ko je že

kazalo, da je nevihta mimo, se je ob pol sedmih močno stemnilo, oblaki med gozdovi Travnega vrha in Črnega Vrha so z vetrom zaplesali ples, ki je za seboj pušchal le razbitine. Tornado je podiral

katerega so vodili akcije pomoči in dela. Prvi so na pomoč krajanom prihiteli gasilci. Porušene strehe hiš so v noči brez elektrike dajale grozljivo podobo. Vse naokoli je ležalo tramovje, opeka, podrta drevesa, drogovi; miz v osnovni šoli ni bilo več. Največja sreča v nesreči pa je bila ta, da v vasi ni bilo žrtev.

To je bil tudi dan, ko se je vsa vas združila v humani akciji

medsebojne pomoči: mlad ali star, gasilec ali kulturnik, športnik ali lovec, pomagali so vsi krajani. Pomoč in sodelovanje je ponudil štab CZ, občina in sosednja

mogočna drevesa in drogoe, trgal strehe hiš v novem naselju vasi, jo ubral proti Žibršam, ob Logatcu nadaljeval pot proti Sinji Gorici in opešal šele pri Podpeči.

gasilska društva v občini ter gasilci iz Godoviča. Akcijo obnove in pomoči pa je vseskozi spremljala KS Hotedršica. Ker je bila šola razbita, je gasilski dom 1. septembra postal tudi učilnica prvega in drugega razreda osnovne šole.

Ta dan je gasilski dom postal center, iz

SODELOVANJE PRINAŠA USPEH IN VARNOST

Obdobje osemdesetih let je bilo uspešno in plodno pri pridobivanju novih vrednot in varnosti življenja v vasi. Še vedno je živ spomin na čase, ko je primanjkovalo vode iz takrat obstoječega vodovoda, s tem pa je bila tudi požarna ogroženost vasi večja. Dolga sušna obdobja so zahtevala mnogo prečrpavanj vode z motorno brizgalno iz studencev v vodnjake, zato je Krajevna skupnost Hotedršica pod vodstvom Jaka Nagodeta izbrala novo lokacijo zajetja. Prva vrtina je bila izvrtana pri Dolencu, ker pa voda ni ustrezala vsem zahtevanim pogojem, so pod Molkom v Žibršah napravili drugo vrtino. Ker obstoječi rezervoar

v Rebenicah ni zagotavljal dovolj vode, so z dovoljenjem gospe Drage Plečnik zgradili rezervoar na Mladeju. Leta 1984 je vodovod dobil zaselek Ravnik, v letu 1986 pa tudi spodnji Novi Svet. Obnovljene so bile vodovodne cevi v Hotedršici, dogradili pa so še hidrante za požarno vodo, ki zdaj lahko delujejo s tlakom štirih barov. Ravnik in spodnji Novi Svet sta poleg pitne in požarne

vode pridobila tudi gasilsko opremo, s katero rokujejo usposobljeni domačini, za izjemne primere pa je Krajevna skupnost v sodelovanju s SIS-om za požarno varnost in z gasilci nabavila cisterno za prevoz vode.

Na občnem zboru leta 1988 je bil za predsednika društva ponovno izvoljen Janez Čuk, poveljnik je ostal Ivan Beigot, blagajniška dela je prevzel Drago Trpin, za gospodarja doma pa je bil izbran Leopold Rupnik. Kandidati, ki so bili predlagani za tajnika društva, funkcije niso želeli sprejeti, zato je tajniška dela sprejela Ivanka Furlan, ki pa ni članica društva. Tega leta je društvo štelu 116 članov. V gasilskem domu so bila opravljena vzdrževalna dela, barvanje vrat in oken. Oktobra 1988 je društvo

Moška desetina, ki je dosegla 1. mesto na regijskem tekmovanju v Cerknici leta 1989 in se uvrstila na državno prvenstvo v Kranju.

organiziralo tečaj za pridobitev čina »gasilec« (pridružilo se je tudi PGD Medvedje Brdo). Tečaj je uspešno zaključilo sedem članov hotenjskega gasilskega društva. Tečaj za čin nižjega gasilskega častnika sta opravili tudi prvi dve članici, in sicer Jožica Nagode ter Francka Čuk. Leto 1989 je bilo tudi leto uspeha in pridobitve, saj je po odlični akciji zbiranja sredstev društvo le uspelo nabaviti novo orodno vozilo TAM 80-T. Vsi krajanji so se na prošnje odzvali z denarnimi prispevki in lesom. Zbranega je bilo precej denarja in 106 m³ lesa, ki so ga gasilci prostovoljno posekali in zveklili na kupe. Kmetijska zadruga Logatec je les brezplačno prepeljala na žago KLI Logatec, ta pa je les brezplačno razrezal v deske. Z izkupičkom od prodaje lesa in ob podpori SIS-a za požarno varnost ter Občinske gasilske zveze so gasilci uspeli nabaviti vozilo, ki je bilo naslednje leto, ob 85. obletnici gasilstva, prevzeto in blagoslovljeno. V tem letu sta bila dokončno urejena tudi stolp in stopnišče gasilskega doma.

ZACVETEL DROBNI JE BRSTIČ

Dočakali smo osamosvojitve naše domovine, države Slovenije. Med desetdnevno vojno je gasilsko društvo delovalo okrnjeno, saj je bilo mnogo članov vpoklicanih v teritorialno obrambo. Toda nismo obupali; bili smo v stalni pripravljenosti. Poveljstvo

in predsedstvo društva se je takrat odločilo, da orodno vozilo skupaj z opremo umaknemo in skrijemo. Tako bi lahko v primeru napada ali zavzetja gasilskega doma še vedno obstajala možnost intervencije.

Po osamosvojitvi in preoblikovanju SIS-a za požarno varnost je pritok sredstev začel upadati in le s težavo smo ohranjali tisto, kar smo si s trdom ustvarili. V januarju 1991 je 14 članov opravilo tečaj in si pridobilo čin »gasilec I. stopnje«. V oktobru, mesecu požarne varnosti, pa je naše društvo organiziralo meddruštveno vajo, v kateri je bilo prikazano posredovanje pri nesreči na cesti, če so vpletene nevarne snovi.

V letu 1991 smo gasilci v požaru reševali kar dvakrat. Junija je zagorelo gospodarsko poslopje pri Senčurjevih v Novem Svetu, konec oktobra pa so ognjeni zublji pri Flandrovih v Novem Svetu zajeli starejšo stanovanjsko hišo s hlevom. V letu 1992 je Novi Svet spet zajel tornado, ki se je usmeril proti Žejni dolini. Hudo poškodovano je bilo ostrešje Burnikove domačije, kjer so posredovali gasilci. Poškodovane so bile tudi sosednje hiše (pri Vitezovih in Štefonovih).

Po občnem zboru v letu 1992 sta predsednik in poveljnik ostala ista, tajnik je postala Vera Brus, novi gospodar doma Drago Merlak, za blagajnika pa je bila že leta 1991 izbrana Pavla

Markič, ki ta dela opravlja še danes. V marcu je bila izbrana komisija društva, ki naj bi prodala staro orodno vozilo. V tem letu je vas postala bogatejša za bazen in mrliško vežico. Pri slovesni otvoritvi je sodelovalo tudi naše društvo. Pomagali smo tudi zaselku Ravnik in s tem vaščanom olajšali delo pri obnovi fasade na cerkvi sv. Barbare. Po izselitvi družine Beigot iz gasilskega doma sta se vanj naselila Silvo in Jožica Nagode, ki v njem stanujeta še danes in nudita pomoč pri njegovem vzdrževanju.

Na podlagi Zakona o gasilstvu, ki je bil sprejet leta 1993, je tudi naše društvo opravilo postopek lastninskega preoblikovanja družbene lastnine. S pomočjo popisnih komisij društva je postopek lastninjenja izpeljala članica društva Francka Čuk in tako smo z malimi stroški postali spet lastnik vsega gasilskega premoženja v Hotedršici. Lastninska pravica do stavbe in zemljišča je bila v zemljiški knjigi spet vpisana na ime Prostovoljno gasilsko društvo Hotedršica.

Začetek tridelnega šolskega napada na regijskem tekmovanju.

Tudi na področju usposabljanja smo v teh letih veliko naredili. Pogosto so bile organizirane gasilske vaje, prav tako pa so se gasilci usposabljali za tekmovanja v gasilskih športnih disciplinah. Ekipe so sodelovale na občinskem tekmovanju ter se kvalificirale za regijsko tekmovanje,

Tako so udarili v napad naši gasilci na državnem tekmovanju v Kranju.

ki je bilo na Uncu. Tokrat je bila zelo uspešna moška gasilska desetina A, ki se je uvrstila tudi na državno prvenstvo, ki je bilo naslednje leto v Kranju.

Člani upravnega in nadzornega odbora niso omagali, trudili so se in napredovali.

Začetek slavnostne parade leta 1995.

V letu 1994 so bila izvršena večja dela pri domu in okoli njega. Spomladi so najprej v celoti prekrili streho, ki je še vedno nosila posledice tornada, in dozidali dimnik. Dvorišče gasilskega doma je bilo olupšano z asfaltom, položeni so bili tudi novi kabli za elektriko. Odbor je ob 90-letnici delovanja gasilstva v Hotedršici uspel zbrati dovolj sredstev za nakup motorne brizgalne Zigler 8/8, slika Sv. Florjana pa je pridobila sveže barve, zato je bila slovesnost obletnice še lepša.

V tem času je država poskrbela za sprejetje novega Zakona o požarnem varstvu, ki bi zagotavljal humano pot, ki so jo zastavili naši predniki. Vsem državljanom Slovenije pa naj bi zakon vlil zaupanje v poslanstvo gasilcev in njihovo varovanje imetja pri nesrečah in katastrofah.

Pisalo se je leto 1998, ko je društvo po dolgih letih oživilo prekinjeno tradicijo naših prednikov gasilcev, to je počastitev goda sv. Florijana, zavetnika gasilcev, ki ga obhajamo v začetku maja. Kip tega svetnika stoji na levem stranskem oltarju v cerkvi sv. Barbare na Ravniku. Na

lepo sončno majsko nedeljo se je pred gasilskim domom zbralo 24 uniformiranih gasilcev in v sprevedu s praporom na čelu smo spet poromali na Ravnik k maši.

Društvo je leta 1998 dobilo novega predsednika Boštjana Rupnika,

Gasilci pri maši na Ravniku ob stranskem oltarju s kipom sv. Florijana.

poveljnik je postal Janez Čuk in tajnik Preko celega leta je potekala akcija

Tečajniki, ki so obiskovali tečaj za čin izprašanega gasilca. Z njimi so na sliki Marinka Cempre Turk, predsednica GZ Logatec, Ivan Beigot, poveljnik GZ Logatec, in Janez Čuk, vodja tečaja.

Edvard Čuk. V aprilu je 18 gasilcev, med njimi pet deklet, zaključilo tečaj za čin izprašanega gasilca. Tečaj, ki ga je vodil Janez Čuk, je potekal v sejni sobi gasilskega doma. Po končanem tečaju je GZ Logatec za vse tečajnike organizirala strokovno ekskurzijo. Ogledali so si postojnski regijski center za obveščanje, zanimiv pa je bil tudi ogled v Sežani, kjer so tečajniki spoznali poklicno gasilsko društvo v Sežani in njihovo opremo. Tam so usposabljali tudi vojakke, ki so se odločili za civilno služenje vojaškega roka.

zbiranja sredstev za nakup visokotlačne črpalke. 60 % sredstev je prispevala občinska zveza, 40 % sredstev pa smo s pomočjo uspešne vrtne veselice in s pomočjo krajanov zbrali sami. V začetku novembra je bila v vozilo TAM-80 montirana visokotlačna črpalka, ki jo je izdelalo podjetje REA iz Kopra. Večja in resnejša akcija pa je stekla v novembru, ko so po dolgem in obilnem deževju vas spet ogrožale poplave. V gasilskem domu je bila organizirana dežurna služba, ki je spremljala opozorila o naraščanju vode ob brani v Žejni dolini. Ko je voda začela teči čez

brano, so bili o tem obveščeni ogroženi krajani. Gasilci so nudili pomoč pri zavarovanju objektov, k sreči pa ni bilo večje katastrofe.

25. 9. 1999 je naše društvo organiziralo občinsko tekmovanje v gasilskih športnih disciplinah na športnem igrišču v Hotedršici. Na tem tekmovanju so sodelovale štiri ekipe iz našega društva. Na regijsko tekmovanje so se uvrstile kar tri ekipe, veterani, ženske in pionirji. V tem letu smo obiskali najstarejšega in vztrajnega člana društva Ivana Brenčiča in mu izročili značko za 70 let delovanja. Društvo pa ni le tekmovalo, temveč je poskrbelo tudi za vzdrževanje doma. V gasilskem domu je bila dotlej le etažna centralna kurjava, zato so zmrzali ogrožale druge prostore. Na podlagi tega dejstva se je vodstvo odločilo za napeljavo centralne kurjave po celem domu. Zaradi dobre izkoriščenosti prostorov smo 15 m² stanovanjske površine dali v najem Telekomu za njihovo dejavnost.

NA POT V NOVO TISOČLETJE ...

Leta 2000 smo začeli z obnovo garaž, uredili smo stranišče v

spodnjih prostorih in dimnik oblekli v nerjavečo pločevino. V tem letu so se gasilski veterani iz cele občine srečali v Hotedršici. Ženska desetina se je po osvojenem prvem mestu na regijskem tekmovanju udeležila državnega tekmovanja v Mariboru, kjer je zasedla 39. mesto. Opravili smo tudi delo na administrativnem področju, saj smo popravili in uskladili statut PGD Hotedršica.

5. 6. 2000 je društvo spet posredovalo v požaru. Zagorel je Lešanov kozolec v Hotedršici, ki je ves čas uspešno kljuboval in prestal dve katastrofi (požar vasi v letu 1866 in požar med drugo svetovno vojno). Takojšna intervencija gasilcev je rešila sosednje gospodarsko poslopje Gregorčkovih. Na pomoč so prihiteli tudi gasilci iz Logatca, vendar njihova pomoč ni bila več potrebna.

Trening ženske desetine.

V mesecu požarnega varstva je bila organizirana velika meddruštvena vaja, kjer je bilo prikazano gašenje gozdnega požara v bližini naselja. Z vso potrebno in razpoložljivo opremo so sodelovala društva Gornji Logatec, Laze, Dolnji Logatec in Hotedršica.

Spomladi leta 2002 je bil v našem društvu izveden osnovni tečaj za pridobitev čina »gasilec«. Tečaja so

predsednik je postal Drago Trpin, poveljnik Anton Gostiša, tajnik Boštjan Rupnik, blagajničarka je ostala Pavla Markič, gospodar doma pa Drago Merlak. Prebarvali smo tla v garaži ter namestili obešalnike za obleko. Na gasilski dom so priključili javno razsvetljavo in kabelsko televizijo logaške KTV. Pri vodenju društva in članstva smo v tem letu prešli na računalniško vodenje društvenih zadev

Po meddruštveni gasilski vaji zbrani gasilci analizirajo potek vaje.

se udeležili tudi 3 člani PGD Gornji Logatec. Vsi tečajniki so uspešno opravili preizkušnjo znanja in tako postali gasilci pripravniki. V tem letu smo pobelili obe garaži gasilskega doma in položili tlak ter ploščice v stolpu.

V februarju 2003 smo volili nove člane upravnega in nadzornega odbora,

s pomočjo programa GAS-2000. Ženska desetina je spet navdušila, saj je kljub slabim razmeram zasedla drugo mesto na regijskem tekmovanju in si tako prislužila nastop na državnem prvenstvu v Kočevju. Prvenstvo je potekalo spomladi leta 2004 in ženska desetina je dosegla odlično 21. mesto. V tem obdobju je bil zaključen tudi nadaljevalni tečaj za

čin gasilca.

6. 6. 2004 je PGD Hotedršica v naši vasi organiziralo srečanje pionirjev gasilcev iz vseh občinskih društev. Poleg tekmovalnih veščin so najmlajši člani društev spoznavali tudi kulturno dediščino našega kraja. V jeseni 2004 se je spet začel osnovni tečaj

za gasilce pripravnike. Dobro se namreč zavedamo, kako pomembna je strokovna usposobljenost članstva. Stolp gasilskega doma je dobil novo kovinsko preobleko, novo streho in simbol petelina, ki je nekoč že krasil gasilski dom. Uredili smo tudi strelovod, kajti nihče si ne želi ob katastrofi ostati brez gasilske pomoči.

Ženska desetina na regijskem tekmovanju.

Desetar veteranov Jože Nagode in desetarka ženske ekipe Mateja Rupnik s pokalom.

Ženska, moška in veteranska ekipa po tekmovanju na regijskem tekmovanju.

IN TAKO SMO NAŠTELI 100 LET

Leta so tekla in nabralo se jih je lepo število. Našteli smo natančno STO let obstoja našega gasilskega društva. Naj za konec zaiskri še misel, da je lepo in požrtvovalno biti gasilec. Nositi poslanstvo humanosti in nesebične pomoči je plemenito dejanje. Biti gasilec pa je tudi težko in odgovorno delo, zlasti v trenutkih, ki jih prinašajo nesreče in zahtevajo hitre, prisebne in seveda prave odločitve. Veliko je stvari, o katerih bi še lahko pisali, veselih in žalostnih.

Veselili smo se vsakega našega uspeha, uspešne pomoči v nesreči, novih pridobitev ... Veselili smo se tudi na naših veselicah. Bilo jih je veliko, vsaj dve na leto. Prva veselica v letu je bila januarja, ob praznovanju goda sv. Antona Puščavnika. Žal nam ta veselica ni več prinašala uspeha, zato smo jo pred leti opustili. Druga veselica je bila in je še vedno poleti na prostem. Veliko vrtnih veselic je potekalo na Habjanovem, Lešanovem, Čeponovem in »Erjavcovem« vrtu. Že kar nekaj let pa se ta prireditve odvija pri lovskem domu, kjer nam lovska družina da poleg dvorišča na razpolago tudi spodnje prostore lovskega doma.

Vedno smo se radi odzvali na povabila k sodelovanju pri krajevnih in drugih prireditvah v vasi in v sosednjih krajih.

Sodelovali smo povsod, kjerkoli so nas povabili, pa čeprav smo le urejali promet ali skrbeli za varnost. Tako smo pomagali pri lovskih tekih pozimi, na prireditvah KRESNA NEDELJA, pri srečanju prijateljev radia Ognjišče in raznih drugih slovesnostih v vasi. Udeleževali smo se tudi slovesnosti in visokih jubilejev drugih društev, gasilskih kongresov ... Prav posebna dogodivščina so bili in ostajajo gasilski kvizi in, seveda, vsakoletni gasilski reli. Žalostni pa so bili pogledi na pogorišče, ruševine in krajane, prizadete v nesreči. Težko je bilo tudi slovo od vsakega našega člana, ki je odšel za vedno. Še posebej težko je bilo slovo od prizadevnega in požrtvovalnega gasilca, najtežje pa od mladega člana društva. Od pokojnih članov našega društva smo se vedno poslovili s častno stražo, udeležbo na pogrebu in s poslovilnimi besedami.

Pozabljali pa nismo in še vedno ne pozabljamo na bolne in onemogle člane društva. Obiščemo jih ob raznih priložnostih. Premnogi se razveselijo našega obiska. Naš najstarejši član Ivan Brenčič je bil rojen 1. 4. 1908 in ima za seboj že 76 let članstva v društvu.

Pot do uspeha je bila vedno tudi polna padcev, obupa in nemoči. Bil je čas, ko nismo videli izhoda, zgodile so se napake, bila je tudi tako velika finančna stiska, da smo morali nujne račune pokrivati nekateri člani društva. Toda

z voljo, sodelovanjem in nesebičnim delom smo skupaj prestali uspehe in poraze. Zavedamo se namreč dejstva, da smo lahko močni in uspešni le, če smo med seboj trdno povezani.

HOTENJSKI GASILCI NADALJUJEMO S PROSTOVOLJNIM DELOM

Glavno poslanstvo gasilskega društva je reševati ljudi in njihovo lastnino v nesrečah. Če pa je to poslanstvo zasnovano na prostovoljnem delu, je to še plemenitejše dejanje. Vsi skupaj se moramo dobro zavedati, kaj pomeni gasilstvo v obrambi pred naravnimi in drugimi nesrečami. Razvoj naše civilizacije je prinesel številne

Ob stoti obletnici na položajih: v prvi vrsti od leve proti desni šofer Milan Markič, poveljnik Anton Gostiša, tajnik in mentor ženske desetine Boštjan Rupnik, predsednik Drago Trpin, blagajničarka Pavla Markič, predsednik nadzornega odbora Franc Pivk, mentor veteranske desetine in član poveljstva Janez Čuk. Zadaj pa stojijo od leve proti desni hišnik, član nadzornega odbora in šofer Silvo Rupnik, članica UO in predsednica komisije za članice Mateja Zelenc, član UO Milan Vehar, član UO in predsednik komisije za mladino Aleš Zelenc, član UO Edvard Čuk, član UO in mentor mladine Matevž Čuk, član UO Janko Moroz, član UO in namestnik poveljnika Primož Mikuž, član UO in podpredsednik Tomaž Rupnik.

Kljub letom še vedno nadaljujejo s tradicijo, gasilskih športnih disciplin.

Od leve proti desni: Milan Markič, Leopold Rupnik, Leopold Petkovšek, Franc Pivk, Niko Trpin, Janez Čuk in Franc Rupnik.

materiale in izdelke ter z njimi nove izzive. Priča smo tudi podnebnim spremembam, ki lahko gasilec zagrenijo življenje, če nanje niso dobro pripravljeni. Temelj uspešne pomoči pa je v znanju, kako in s pomočjo

Za vedno velja pravilo,
da na mladih svet stoji.

Skupinska slika gasilcev in gasilk, tik preden smo letos poromali na Ravnik k svetemu Florjanu

katerih pripomočkov se je treba spopasti z nesrečo.

Kronist Franc Korenč je leta 1933 v zaključku letne kronike zapisal: »Dal Bog, da tudi mi v bodoče delujemo tako, da bomo vredni nasledniki naših prednikov.« Tega si želimo tudi mi in upamo, da bomo tako kot do sedaj zmogli premagovati vse ovire tudi v bodoče. Društvo je po številu članov zelo močno, saj smo 1. 1. 2005 našli 130 članov, od tega 103 moške in 27 žensk. Pionirjev (7–12 let) je 6, mladincev (12–16 let) 19, pripravnikov (16–18 let) 9, članov 81 in veteranov 15 (od tega 11 moških in 4 ženske). Med operativnimi člani pa smo našli 23 gasilcev, 14 gasilcev I. stopnje, 9 gasilcev II. stopnje, 3 nižje gasilske častnike, 2 nižja gasilska častnika I. stopnje, 2 nižja

gasilska častnika II. stopnje, 1 častnika, 1 častnika I. stopnje in 1 višjega gasilskega častnika II. stopnje.

Društvo pa je postalo bogatejše za usposobljenega in marljivega člana, ko je prišel v vas Anton Gostiša. Rodil se je 3. 1. 1954. Gasilske izkušnje in izobrazbo gasilskega častnika I. stopnje si je pridobil v PGD Vrhnika, kjer je bil tudi poveljnik društva. Kot član IGD Industrije usnja Vrhnika je s svojim znanjem leta 2001 v nočnem požaru rešil podjetje velike katastrofe. V našem društvu Anton skrbi za operativne zadeve, saj je poveljnik društva. Društvo vodi predsednik Drago Trpin, tajnik je Boštjan Rupnik, blagajničarka Pavla Markič in gospodar doma Drago Merlak.

ČAS POSTAVLJA SVOJE ZAHTEVE

Čas, v katerem živimo, je čas hitrih sprememb in prilagajanja. Postavlja nove zahteve, novo obliko in način dela ter vsiljuje dodatne naloge tudi gasilcem. Prav zato si je Prostovoljno gasilsko društvo Hotedršica že leta 1997 postavilo v dolgoročni plan razvoja opreme tudi nakup novega orodnega vozila. Od takrat dalje je društvo skrbno varčevalo sredstva, ki so se zbirala s prispevki krajanov ob novoletnih obiskih, z izkupički veselic, donacijami podjetij in samostojnih podjetnikov. Izjemno pa ste akcijo nakupa vozila z denarnimi sredstvi podprli krajan

Hotedršice, Ravnika, Žibrš in Novega Sveta v zadnji akciji v decembru 2004, ko vas je društvo še posebej zaprosilo za pomoč.

Vozilo smo naročili že septembra leta 2004, letos spomladi pa je bila izdelana nadgradnja. Orodno vozilo skupaj z nadgradnjo in z vso opremo je bilo izdelano in dobavljeno za 16 milijonov tolarjev. Polovico sredstev je zbralo društvo samo, del je prispevala Gasilska zveza Logatec, z velikim deležem pa je nakup vozila omogočila Občina Logatec. Za hotenjske gasilce predstavlja vozilo pravo bogastvo, kajti s tem denarjem bi lahko (po ceni zasebne pekarnice) kupili 50.000 kg belega kruha, zato se vsem in za vse LEPO ZAHVALJUJEMO.

V SPODNJEM ZAPISU NAVAJAMO NEKAJ OSNOVNIH PODATKOV O VOZILU.

Dolžina vozila: 60000 mm

Širina vozila: 1996 mm

Maksimalna nosilnost: 6300 kg

Motor: 4-valjni turbointercooler 107
kW (146 KM – 2798 cm³)

Pogon: 4 x 2

Vozilo je namenjeno posadki šestih
gasilcev, saj ima spredaj sedež za
voznika in klop za sovoznika, zadaj pa
klop za 4 osebe.

NADGRADNJA:

- rezervoar za požarno vodo (800 l)
- visokotlačna črpalka s 157 l pretoka
na minuto pri 50 barih
- dva navijaka za hitri napad z V.T. z 2
x 50-metrsko cevjo

- električni agregat, 5,4 kw
(380v/220v)
- dvizni steber z dvema 1000-vatnima
reflektorjema
- kompletni alarmno-svetlobni blok
- regali za tlačne cevi (10*B, 10*C)
- zaboj za ročna orodja
- izvlečna stena z gasilskim orodjem
- motorna brizgalna ZIGLER 8/8
- 2 dihalna aparata z rezervnimi
jeklenkami
- 2 ročna gasilnika na prah in vedrovka
- cifareli (naprava za gašenje travniških
požarov)
- kompletne gasilske armature za
izpeljavo napadalnega voda
- montirana lestev na strehi (3 x 4 m,
10 m uporabne višine)
- signalna oprema za zaščito kraja
nesreče, požarišča

*»Veliko truda in garanja je bilo potrebno vložiti v
povojnih letih, da je gasilstvo v vasi obstalo
in delovalo naprej.«*

To so besede, s katerimi Dominik Vavken opiše napore, ki so v petdesetih in šestdesetih letih ohranjali gasilsko društvo pri življenju in delovanju, ko je tudi sam aktivno deloval in bil predsednik. Dominik se je rodil 31. 7. 1921, član društva pa je postal leta 1939, saj takratna pravila gasilcev niso dovoljevala vstopa pred osemnajstim letom starosti. Že istega leta je nastopil v prostih vajah na gasilskem kongresu v naraščajski ekipi, kot so jo poimenovali. Zamenjal je namreč člana desetine, ki je bil za nastop premlad. Nadaljnje delo mu je prekinila druga svetovna vojna in nato triletno služenje vojaškega roka na bolgarski meji. Takoj po vrnitvi je prevzel v društvu vodenje mladinske ekipe. Dominik je bil vedno zagret in delaven gasilec, saj je bil z vmesnimi prekinitvami polnih 16 let predsednik društva. Prav petdeseta leta, ko je prvič postal predsednik, so bila težka. V času njegovega vodstva so bili v mizarški delavnici s podarjenim lesom izdelani novi paviljoni. Predsednik je bil tudi v obdobju, ko so nabavili novo motorno brizgalno Rosenbaver in obnavljali gasilski dom. Koliko truda in skrbi je bilo potrebnih za te investicije, koliko lesa je bilo treba zbrati, posekati in spraviti iz gozda! Ne samo Dominik, tudi njegovi konji so društvu prinesli velik prispevek, pa čeprav je bila zato prikrajšana domača kmetija. Polnih 25 let je bil tudi član Gasilske zveze Logatec. Za svoje požrtvovalno delo je prejel poleg drugih priznanj tudi priznanje Gasilske zveze Slovenije I. stopnje.

»Nekdo mora biti gonilna sila, ki pelje vso stvar naprej, se žrtvovati in delati, čeprav je večkrat prikrajšan kdo od bližnjih.«

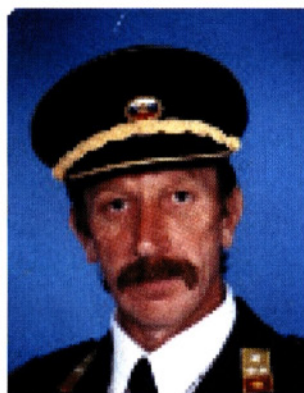
Tako je o svojem humanem delu v gasilskem društvu povedal Franc Pivk, rojen 25. maja 1936 na Medvedjem Brdu. Med gasilce je vstopil 1952. leta in že 1956. leta v Medvodah uspešno zaključil tečaj za čin nižjega gasilskega častnika. V domačem gasilskem društvu je nadomeščal poveljnika, nekaj let pa je bil tudi aktiven član Industrijskega gasilskega društva KLI Logatec. Tako se je Franc kot izkušen gasilec leta 1962 preselil v našo vas in že naslednje leto postal član našega društva. Starejši gasilci večkrat povedo, da je bilo društvo v tem obdobju neaktivno in tik pred tem, da obupa. S prihodom Franca Pivka, ki je takoj postal poveljnik društva, pa je zavel nov veter in dal moči vsem aktivnim članom. Društvo si je kmalu opomoglo in začelo delovati. Njegovo delovanje v društvu je bilo vseskozi aktivno in je še vedno prisotno. Redno je delal kot odbornik, 17 let je bil poveljnik društva, 2 leti pa predsednik. Preko 20 let je bil tudi delegat v Gasilski zvezi Logatec. Za svoje požrtvovalno delo je Franc prejel gasilsko odlikovanje III. stopnje, gasilsko plamenico III. stopnje in občinsko priznanje I. stopnje.

**POLNO USTVARJALNOSTI IN PREDANOSTI JE
DOLGOLETNO OBDOBJE NIŽJEGA GASILSKEGA
ČASTNIKA JANEZA ČUKA, KI SVOJ ČAS ŠE VEDNO
PODARJA POSLANSTVU GASILSTVA.**

Janez se je rodil 27. 4. 1944 v Hotedršici. Pot v šolo ga je bosega vodila mimo gasilskega doma in že takrat je sanjaril, da bo postal gasilec. Društvo ga je med svoje člane sprejelo 15. novembra 1959 in ga že kot mladince izvolilo v svoj upravni odbor. Njegovo delo v društvu sta prekinila le služenje vojaškega roka in delo v Ameriki. Aktivno je deloval na več področjih: 3 leta kot blagajnik, 10 let je bil tajnik, 10 let predsednik in 5 let poveljnik društva. Od leta 1986 do 1990 je bil tudi predsednik SIS-a za požarno varnost Logatec. Dolga leta je bil mentor mladine, vadil in vzgajal je mlade gasilce, jih vodil na tekmovanja, se veselil njihovega uspeha na Ptuj leta 1980 in bil z njimi kar trikrat na letovanju na Debelem Rtiču. Janez je kot republiški sodnik tudi presojal usposobljenost in uspešnost tekmovalnih desetin. Marsikateremu članu društva je dal zgled in zagon prav s svojim vestnim in predanim delom. V težkem obdobju sedemdesetih let, ko je društvo najbolj potrebovalo aktivne člane, je prevzel tajniška dela. Tudi v funkciji predsednika društva je uspešno vodil svoje člane skozi lepe in težke trenutke. Veliko svojega časa je Janez posvetil adaptaciji doma, posodobitvi opreme in orodja ter izobraževanju, saj je organiziral in vodil tri tečaje za naziv izprašanega gasilca. Skupaj s poveljnikom Ivanom Beigotom sta vadila in vzgojila žensko desetino, pionirske in moške desetine ter jih s tem usposabljala za razna srečanja in tekmovanja. V gasilskih vrstah je imel vzornika v poveljniku Gasilske zveze Slovenije Milanu Vrhovcu. Ko je bil aktivist na občinskem gasilskem področju, je s tem lahko veliko pomagal matičnemu društvu. Ob vsaki večji nesreči ali požaru je med prvimi priskočil na pomoč. Za svoj trud in požrtvovalno delo gasilca je prejel priznanje Gasilske zveze Slovenije II. stopnje.

*» Človek človeku naj pomaga in si pomaga,
s tem se krepi tudi samozavest.«*

Tako o gasilskem delu razmišlja Ivan Beigot nekdanji dolgoletni poveljnik PGD Hotedršica. Rodil se je 14. 8. 1951 v Visolah pri Slovenski Bistrici. Že kot pionir gasilec se je vzgajal v gasilstvu v PGD Zgornja Bistrica. Končal je srednjo metalurško šolo. Po končani vojaščini ga je pot pri iskanju zaposlitve zanesla na Notranjsko, v Postojno. Tam je spoznal ženo Fani in se preselil na njen dom v Hotedršico. Že takoj po prihodu v vas je pokazal veliko zanimanja za delo v gasilskih vrstah, zato je leta 1975 postal član našega društva. Kmalu zatem je uspešno opravil tečaj za čin nižjega gasilskega častnika. Poprijel je za delo in že leta 1979 ga je društvo izvolilo za svojega poveljnika. To funkcijo je opravljal vse do leta 1998. Svoje napore je vlagal predvsem v posodobitev opreme in v izobraževanje gasilskih enot. Poleg tega je skrbel tudi za lastno izobraževanje, saj je postal poklicni gasilec in nadaljeval pot vse do čina višjega gasilskega častnika I. stopnje. S svojo strokovnostjo in zagnanostjo je obogatil društvo z znanjem in novostmi. Dodatno se je Ivan izšolal tudi za gašenje požarov v naravi s pomočjo helikopterjev in lahkih letal ter za reševanje in gašenje ob nesrečah z nevarnimi snovmi. Usposobljen je tudi za servisiranje vseh gasilskih aparatov z oznako EU. Bogato znanje pa je prejel tudi v gasilskih delavnicah na temo ogroženosti, varnosti in reševanja stanovanjskih in industrijskih prostorov. Za svoje dolgoletno in uspešno delo v društvu je prejel gasilsko plamenico II. stopnje.

**NIKO TRPIN,
POL STOLETJA PRAPORŠČAK IN
OBENEM VARUH PRAPORA.**

Niko je bil rojen 6. 12. 1931 v Hotedršici, v gasilske vrste pa je vstopil 1. 5. 1948. Kot otrok je preživel tragedijo vojne in prvih povojnih let. Zgled vestnega gasilca je imel doma, v očetu Francu, ki se je med pogumnim gašenjem v vojnem času nesrečno poškodoval in ostal hrom v obeh rokah. Leta 1956 so gasilci nabavili nov prapor in Niko je postal njegov varuh ter praporščak

gasilskega društva. Skrben varuh in vesten praporščak je še danes. Leta 1956 je v Medvodah uspešno zaključil šolo gasilske zveze za čin nižjega gasilskega častnika. Ko so leta 1975 obnavljali gasilski dom, je Niko postal predsednik gradbenega odbora in kot izkušen zidar tudi vodja gradnje. Veliko svojih moči je društvu podaril v dolgoletnem poveljniškem delu pa tudi kot predsednik. Za svoje vestno in marljivo delo v gasilskih vrstah je prejel priznanje Gasilske zveze Slovenije II. stopnje.

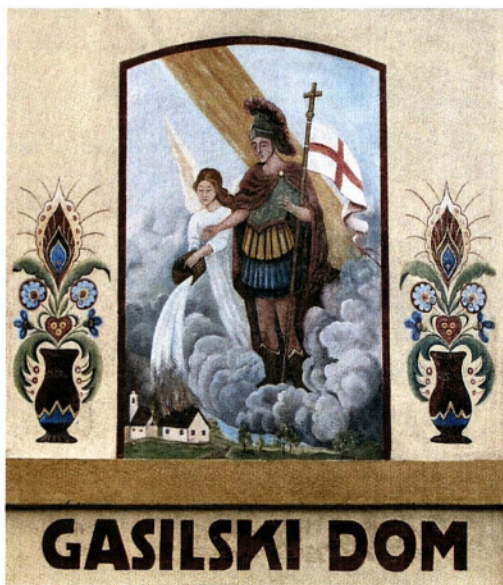
ALI POZNA MO SVETEGA FLORIJANA?

Vsi Florijani imajo god 4. maja. To je dan, ko je leta 304 svetnik

Florijan umrl mučeniške smrti. Rodil se je v Avstriji, v vasi blizu Dunaja, postal je visoki uradnik rimske vojske in se navdušil za krščansko vero. Med preganjanjem v času cesarja Dioklecijana je prišel ukaz, da mora vsak darovati samo rimskim bogovom, v nasprotnem primeru pa mora umreti. Državni namestnik Akvilinij je poskrbel za strogo izvajanje tega zakona, zato je veliko kristjanov po ječah čakalo na smrt. Florijan, ki je tedaj služboval vzhodno od današnjega Linza, se je napotil v mesto, da bi rojakom vlil pogum. Pri tem ga je

prestregla skupina legionarjev. Pogumno in bistro je trdil, da je kristjan in da zato ne bo daroval rimskim bogovom. Nekdaj podrejeni vojaki so ga bičali in mu trgali meso, Florijan pa je klečal in molil ob bregu reke Enns (to je današnji Inn). Vojaki so mu okoli vratu privezali kamen, toda v reko se ga ni upal poriniti nihče. Pristopil je mlad neznanec in ga močno sunil v reko. Med gledanjem Florijanove utopitve, nenadoma ni ničesar več videl, oslepel je. Florijana so pokopali verniki. Ob grobu je zrasla kapelica, okoli nje pa pozneje naselje z benediktinskim samostanom. Dunaj časti sv. Florijana kot svojega patrona in ga upodablja s poveljniškim praporom v desni roki, ob njem pa stoji angel, ki drži posodo in zliva vodo na gorečo vas. Na nekaterih upodobitvah pa vodo na gorečo vas zliva sam Florijan. Morda je prav v tem razlog, da so ga gasilci izbrali za svojega svetnika, saj sveti Florijan velja za zavetnika pred požarom in poplavo.

(Zgodba o svetniku je povzeta iz kronike PGD Bevke.)

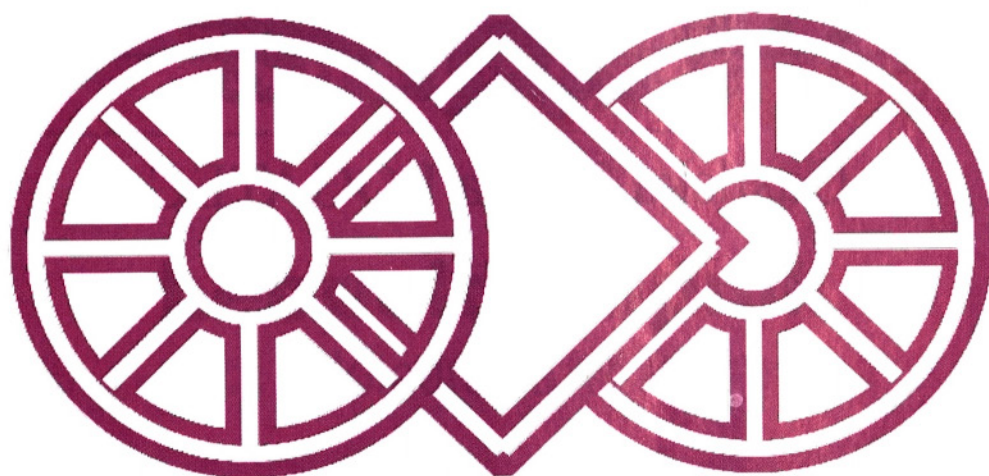

V cerkvi sv. Barbare na Ravniku je levi stranski oltar posvečen prav svetniku Florijanu. Že od nekdaj se je iz Hotedršice na prvo majsko nedeljo preko hriba Mladeja vila procesija, ki so jo poimenovali Florijanova procesija. Te procesije so se od leta 1912 do 1946 udeleževali tudi gasilci v svečanih uniformah. Procesijo so prav do vrha Mladeja spremljali zvonovi cerkve v Hotedršici, od tam naprej pa so procesijo spremljali zvonovi cerkve na Ravniku. Nato se je v cerkvi darovala slovesna maša v čast sv. Florijanu. V letu 1998 smo gasilci po dolgem premoru spet poromali na Ravnik in se udeležili slovesne maše. Od takrat dalje postaja počastitev goda sv. Florijana naša tradicija.

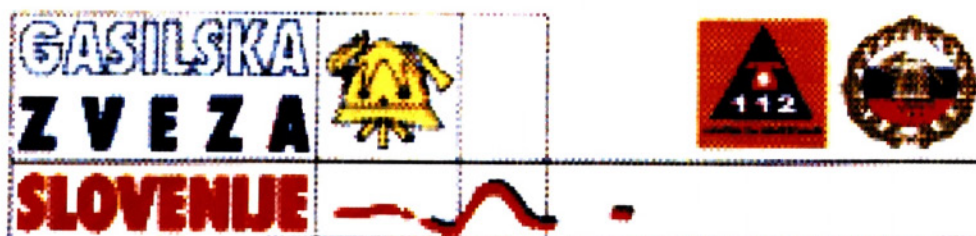
Gasilci pri svetniku leta 2005, z njimi duhovnik Franc Turk.

Seznam donatorjev,
ki so prispevali za nakup
novega vozila v decembrski akciji
leta 2004.

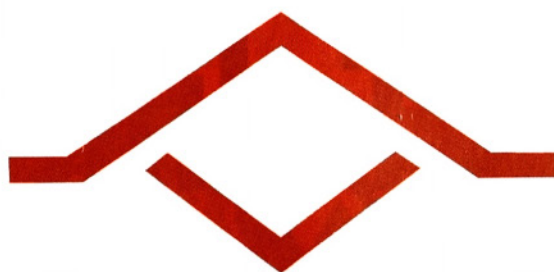
OBČINA LOGATEC

Tržaška 15, 1370 Logatec

Gasilska Zveza LOGATEC

Krajevna skupnost Hotedršica

Š u š t e r š i č

Leopold Rupnik

Hotedršica 147

**GOSTILNA
TURK**

**HOTEDRŠICA 28,
1372 HOTEDRŠICA
TEL.:01/7559123**

Vera Brus

Novi Svet 28

David in Franc Pivk

Hotedršica 90

KLJUČAVNIČARSTVO

Slivo Brenčič
s.p.

GSM: 041 818-685

MARKIČ BOGDAN s.p.
Tržaška 143, 1370 Logatec

Polde Petkovšek
Hotedršica 15

Milan Markič

Hotedršica 123

Andrej Zelenec s.p.

1372 Hotedršica 61, tel./fax: 01/7559-136, GSM: 041/651-742

**IZDELOVANJE
DROBNIH
KOVINSKIH
IZDELKOV**

Karel Nagode s.p., Hotedršica 2

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

ZIDARSTVO IN FASADERSTVO

VIKTOR TREVEN s.p.

Janko Petrovčič	Hotedršica 1c	Franc Lukan	Hotedršica 34 b
Roman, Tadej		Marjan Lukan	Hotedršica 102
Pivk	Hotedršica 57	Drago Merlak	Hotedršica 121
Slavko Pivk	Hotedršica 83	Zvone Merlak	Hotedršica 105
Franc Korče	Novi Svet 29	Metod Mikuž	Hotedršica 25
Andrej Lukan	Hotedršica 33	Primož Mikuž	Hotedršica 32
Ana Brus	Novi Svet 32	Cilka Moroz	Hotedršica 10
Ivan Brus	Novi Svet 9	Ivan, Melanija	
Janez Korenč	Ravnik 4	Nagode	Ravnik 12
Andrej Lukan ml.	Hotedršica 33	Silvester Pivk	Hotedršica 55 a
Janez Menart	Novi Svet 6	Ivan Rupnik	Novi Svet 11
Leopold Menart	Novi Svet 33	Jože Rupnik	Hotedršica 34 a
Bernarda Vehar	Hotedršica 52	Peter Senčur	Novi Svet 7
Boštjan Rupnik	Hotedršica 147	Drago Slabe	Hotedršica 33
Ivan Beigot	Hotedršica 11 a	Ivan Špacapan	Hotedršica 4 a
Milan, Miran		Franci, Vesna	
Jokovič	Hotedršica 146	Treven	Hotedršica 2c
Franc Nagode	Hotedršica 11 b	Miran Treven	Rovtarske Žibrshe 32
Marko Erjavec	Hotedršica 1 d	Tomaž Treven	Hotedršica 151
Franc Nagode	Hotedršica 54	Blaž Vavken	Hotedršica 44
Silvester Nagode	Novi Svet 26	Sonja Vavken	Hotedršica 103 a
Milan Trpin	Hotedršica 19	Milan Vehar	Hotedršica 76
Janez Zelenc	Hotedršica 28	Janko Moroz	Hotedršica 83
Janez Čuk	Hotedršica 9 a	Cveto Brenčič	Hotedršica 12
Marjan Merlak	Novi Svet 28	Toni Gostiša	Hotedršica 2 d
Franci Rupnik	Hotedršica 80	Cveto Nagode	Ravnik 1
Marjan Božič	Hotedršica 7 a	Marinka Klavžar	Hotedršica 103
Tilka Božič	Hotedršica 1	Tomaž Rupnik	Hotedršica 9
Biserka Brus	Hotedršica 40	Milan Slabe	Žibrshe 32
Izidor Brus	Hotedršica 40	Janja Štempihar	Hotedršica 9 a
Drago Dolenc	Hotedršica 30 a	Branko Eržen	Hotedršica 66
Franc Dolenc	Hotedršica 27	Drago Trpin	Hotedršica 100 a
Anton Klavžar	Novi Svet 15	Evgen Brus	Hotedršica 2 b
Jure Korenč	Hotedršica 88	Stanko Moroz	Hotedršica 69 a
Kovač Cveto	Hotedršica 34	Janez Nagode	Hotedršica 62
Franc Leskovec	Novi Svet 1	Silvo Rupnik	Hotedršica 11
Janez Leskovec	Novi Svet 12	Jožica Kržišnik	Hotedršica 10

Ivan Albreht	Hotedršica 79	Stanislav Nagode	Hotedršica 70
Adisa Bolha	Novi Svet 5 b	Mitja Petrič	Ravnik 6
Silva Bošnjak	Hotedršica 2 a	Ivan Petrovčič	Žibrše 43
Janez Brenčič	Hotedršica 9 c	Janez Petrovčič	Hotedršica 72
Andrej Brus	Hotedršica 1 b	Damjan Popit	Hotedršica 36 a
Brane Brus	Hotedršica 62 a	Robi Ravnikar	Hotedršica 150
Jože Brus	Hotedršica 116	Franc Rupnik	Ravnik 9
Andrej Dolenc	Žibrše 30 a	Janko Rupnik	Hotedršica 55
Dorica Dolenc	Novi Svet 24	Marinka Skvarča	Hotedršica 41 a
Franc Dolenc	Hotedršica 30	Mojca Šemrov	Hotedršica 13 a
Stanislav Dolenc	Novi Svet 24	Igor Štraus	Hotedršica 25
Roman Eržen	Hotedršica 65 a	Dušan Štucin	Hotedršica 29
Ivica Furlan	Hotedršica 50 a	Stane Švigelj	Hotedršica 6 a
Borut Gorup	Hotedršica 94	Zoja Tomažin	Novi Svet 22
Andrej Istenič	Ravnik 2	Albin Treven	Medvedje Brdo 16
Karol Istenič	Hotedršica 39	Pavle Treven	Hotedršica 23
Niko Jelinčič	Ravnik 1 a	Niko Trpin	Hotedršica 100 a
Judita Leskovec	Novi Svet 2	Franc Turk	Hotedršica 49
Vera Koder	Hotedršica 77	Andrej Uršič	Hotedršica 37
Franc Korenč	Žibrše 31	Domine Vavken	Hotedršica 27
Ciril Kržič	Žibrše 38 a	Dorica Moroz	Hotedršica 86
Drago Kunc	Žibrše 34	Bogdan Oblak	Žibrše 34
Ivan Leskovec	Hotedršica 47	Alojzija Plečnik	Hotedršica 101
Marija Leskovec	Hotedršica 7	Franc Rupnik	Novi Svet 25
Saša Lipovec	Hotedršica 7 b	Tinca Skvarča	Ravnik 13
Gregor Lukan	Hotedršica 4	Vojko Šemrov	Hotedršica 13
Tomaž Lux	Ravnik 10 a	Marjeta Žigon	Hotedršica 63
Anton Menart	Hotedršica 2 f	Boža Logar	Hotedršica 69
Damjan Meško	Hotedršica 30 a	Aleš Zelenec	Novi Svet 8
Janez Mikuž	Hotedršica 153	Anton Rudolf	Žibrše 40
Mici Mikuž	Hotedršica 10	Bernard Likar	Hotedršica 25
Marjan Mlinar	Novi Svet 16	Jožefa Nagode	Hotedršica 145 a
Ciril Nagode	Hotedršica 50 a	Jože Menart	Novi Svet 35
Franc Nagode	Hotedršica 30	Franc Nagode	Novi Svet 14
Ivan Nagode	Ravnik 7	Jernej Leskovec	Hotedršica 99
Jože Nagode	Hotedršica 62		
Jožica Nagode	Hotedršica 82 a		
Karol Nagode	Hotedršica 18		

Nekaj pokalov z gasilskih tekmovanj in srečanj.

Viri in literatura:

Pisni viri:

- arhiv Prostovoljnega gasilskega društva Hotedršica
- osebni zapiski Jožeta Nagodeta
- Vodnik po turistični poti Hotedršice

Ustni viri:

- Janez Čuk
- Dominik Vavken
- Jože in Vera Nagode
- Niko in Milka Trpin
- Franc Pivk
- Leopold Petkovšek
- Pavel in Rozalija Nagode
- Franc Rupnik
- Andrej Lukan
- Tončka Brus
- Tilka Božič
- Karel Nagode
- Jaka Nagode
- Jožefa Nagode
- Jožefa Pivk
- Milka Šemrov

Slike so prispevali:

- Vida Vavken,
- Milka Šemrov,
- Nada Merlak,
- Dominik Vavken,
- Janez Čuk,
- Ivanka Logar,
- Pavle Nagode,
- Tilka Božič,
- Marta Logar,
- Kristina Lukan,
- Franc Pivk,
- Izidor Brus,
- Jože Brus.

V OTROŠKI GLAVICI

Moj ati, on res dobra duša je,
ko takole med gasilce gre.
Če pa uniformo si obleče,
obraz njegov žari od sreče.

Ko sirena tuli in ga kliče,
nič ne stoka, nič ne reče.
Čeprav mamica za njim kriči,
on takoj k gasilcem pohiti.

Zame pa najboljši je takrat,
ko poskuša še brizgalno vžgat.
Pa kako ti on v sprevodu gre,
res, moj ati fant od fare je.

Tudi jaz gasilec bom postal,
ne bom ničesar hudega se zbal.
Rad veliko vode bi polil,
nazadnje pa predsednik društva bil.

Francka Čuk

1905 - 2005

NA POMOČ!

PROSTOVOLJNO
GASILSKO DRUŠTVO

1905

1956

HOTEDRŠICA

POPRAVEK K ZBORNIKU '100 let Prostovoljnega gasilskega društva Hotedršica'

Na strani 68 so izpadli spodaj navedeni donatorji, ki so prispevali za nakup novega vozila v decembrski akciji leta 2004:

Janez Vavken,	Hotedršica 75	Vera Rozman	Hotedršica 53
Roman Pivk		Božena Rudolf	Hotedršica 41
Drago Zelenc	Hotedršica 89	Katarina Steklasa	Ravnik 5
Mateja Zelenc	Hotedršica 28	Angela Šantelj	Novi Svet 21
Zerina Musič	Hotedršica 65	Anica Tomažin	Novi Svet 3
Ivan Korenč	Hotedršica 35	Beno Treven	Hotedršica 84
Valburga Nagode	Hotedršica 152	Edvard Čuk	Hotedršica 22
Marko Brus	Hotedršica 116	Tomaž Eržen	Hotedršica 106
Jožefa Nagode	Hotedršica 81a	Karmen Kenda	Dol. Novaki 16a, Cerkno
Duša Cerjak	Hotedršica 85	Ivanka Logar	Hotedršica 69
Jože Čepon	Hotedršica 82a	Robert Lukan	Hotedršica 31b
Vinko Korenč	Žibrše 36	Ivan Vidmar	Hotedršica 21
Frančiška Kunc	Hotedršica 87	Boris Zelenc	Ravnik 8
Matija Logar	Hotedršica 6	Zdenko Mihalič	Ravnik
Andro Mlekuž	Hotedršica 59	Ambrož Jug	Hotedršica 90a
Franc Moroz	Hotedršica 145a	Simon Lukan	Hotedršica 102
Marko Moroz	Hotedršica 4b	Jože Markoja	Hotedršica 123a
Cvetka Peklaj	Hotedršica 31a	Jože Menart	Novi Svet 13
Romana Pivk	Hotedršica 58	Jože Merlak	Hotedršica 124

Za napako se opravičujemo.

PGD Hotedršica

Popravki:

- na strani 7 v poglavju KJE SMO DOMA? v zadnjem odstavku bi moralo biti zapisano: Prvič je ime vasi zapisano v starih cerkvenih knjigah iz leta 1506.

- na strani 11 v poglavju GASILSTVO SE RODI NA MOČNIH TEMELJIH VASI bi moralo pisati v zadnjem odstavku : Kmalu so nabavili ročno brizgalno, cevi in obleke.

Lo9atec

D 61

PGD HOTEĐRŠICA

100 let

614.842(497.4 Hoteđršica)(091)

0053998

COBISS c

KNJIŽNICA LOGATEC

